

മലങ്കര സഭ

പ്രതിമാസം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

പുസ്തകം 4 | 1950 ആഗസ്റ്റ് * കർക്കടകം 1125 | ലക്കം 10

വി. മാതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കബറികൾ

സ്കീബോസ സമൂഹാലയത്തിൽ സെക്രട്ടറിയേറ്റം
മലപ്പുറം മാദർ സി. ജെ. സ്കൂളിലായോടുകൂടി പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തുന്നു.

വിഷയവിവരം.

1. കർതൃപ്രശ്നനയുടെ വ്യാഖ്യാനം.
(മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോ
ലിത്ത)	3
2. റോമ ലേഖനം.
(ഫാദർ കെ. ഡേവിഡ്)	9
3. പൗരോഹിത്യപ്രവാഹം
(ററി. വി. ജോർജ്ജ്)	8
4. ചന്ദ്രികയുടെ ഉപദേശവും മുന്നറിയിപ്പും.
(ഫാദർ കെ. വി. പൗലസ് ബി. ഡി.)	17
5. പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ	19
6. താപസചാര്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ സത്വം.
(തുടർച്ച)
(പ്രൊഫ്. വി. ജി. മത്യ. എം. ഓ. ബി. ഡി.)	22
7. വർത്തകളും കുറിപ്പുകളും.	23

(24-ാം പേജിൽനിന്നും തുടർച്ച)

ഫിക്ഷനത്തിൽ യാതൊരു തടസ്സവും വരുത്തുവാൻ ആർക്കും ന്യായമില്ലെന്നും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഉപസംഹരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഈ കേസിൽ കാതോലിക്കാഭാഗത്തേക്ക് അഡ്വക്കേറ്റർ മി. പി. ഐ. സൈമനും പാത്രീയക്കാഭാഗത്തേക്ക് അഡ്വക്കേറ്റർ മി. കെ. പി. ഏബ്രഹാമും ആണ് വാദം നടത്തിയത്.

പാമ്പാടി പള്ളിക്കേസ്സ്.

പാമ്പാടി വട്ടമല അബ്രഹാംകത്തനാർ കാതോലിക്കാക്കുടിയിൽനിന്നും പാത്രീയക്കുടികുടിയിൽ ചേരുകയാൽ അദ്ദേഹം പള്ളിയിൽ കർമ്മം നടത്തുന്നതിനെ നിരോധിക്കണമെന്നു കാണിച്ചു പാമ്പാടി വലിയപള്ളി വികാരി ദിവ്യശ്രീ പാമ്പാടിക്കണ്ടത്തിൽ കുറിയക്കോസ് കത്തനാർ കൊടുത്തിരുന്ന കേസ്സ് ഹൈക്കോർത്തിൽ ജസ്റ്റീസ് മി. ശങ്കരന്റെ ബഞ്ചിൽ വാദംകേട്ടശേഷം വട്ടമല അബ്രഹാംകത്തനാറെ നിരോധിച്ചതരവുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഈ കേസ്സിൽ പാത്രീയക്കാഭാഗത്തേക്ക് അഡ്വക്കേറ്റർ മി. കെ. പി. ഏബ്രഹാമും കാ

തോലിക്കാഭാഗത്തേക്ക് അഡ്വക്കേറ്റർ മി. കെ. കോരുതും ആണ് വാദം നടത്തിയത്.

സണ്ടേസ്കൂൾവാർഷികം.

12-6-50—അടുത്ത സെൻറർജോർജ്ജ് സ്കൂളിലെ സണ്ടേസ്കൂളിന്റെയും യുവജനസമാജത്തിന്റെയും ഏകോപിച്ചുള്ള വാർഷികം 125 ഇടവം 23-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച കൂടി. എസ്. എം. വി. ഇ. എം. സ്കൂൾ ഫെഡ്റേഷൻ ശ്രീ പി. ഉമ്മൻ, സാഹിത്യവിശാരദ് ശ്രീ കെ. കെ. തോമസ് ഇവർ പ്രസംഗിച്ചു. സമ്മാനദാനങ്ങൾ, കെ. എം. തോമസ് ശാസ്ത്രീയ കൃതജ്ഞത മുതലായ ഇതര ചടങ്ങുകൾക്കുശേഷം യോഗം പിരിഞ്ഞു.

തോട്ടയ്ക്കാട്

6-11-125—മാർ അപ്രേം പ്രാർത്ഥനാ യോഗത്തിന്റെ പ്രഥമ വാർഷികദിനം ഈ മാസം 4-ാം തീയതി പകൽ 2 മണിക്ക് ദിവ്യശ്രീ മാനാരായ പത്തട്ടുകുളിയിൽ പീലിപ്പോസുകത്തനാർ, പാപ്പാപ്പാമ്പാൽ ജോജ്ജുകത്തനാർ കൈതളാവിൽ യാക്കോബുകത്തനാർ എന്നിവരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. അനന്തരം പട്ടക്കരും, പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളും ചേർന്ന് ഒരു ഗ്രൂപ്പ് ഫോട്ടോ എടുക്കുകയും, വിവിധ സമുദായ ഒരു കാപ്പിസൽക്കാരം നൽകുകയും ചെയ്തു.

അനുശോചനം.

ഫരിപ്പാട്—9-7-50

മലങ്കര സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡണ്ടു മി. ടി. ജേക്കബ് കയ്യന്റെ നിര്യാതത്തിൽ അനുശോചിക്കുന്നതിനായി സ്ഥലം ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിപ്പള്ളിയിൽ വെച്ചു ഇന്നേദിവസം 10 മണിക്ക് വൈ. എം. സി. ഏ. വൈ. പ്രസിഡണ്ടു മി. ഡി. തോമസിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു മഹായോഗം കൂടി. മി. ജി. അലക്സാണ്ടർ അനുശോചന പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചു. പ്രമേയം എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റുനിന്നു പാസ്സാക്കി.

മലങ്കരസഭ

പ്രതിമാസം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്.

പുസ്തകം 4 | 1950 ആഗസ്റ്റ് * കർക്കടകം 1125 | ലക്കം 10

കർതൃപ്രാർത്ഥനയുടെ വ്യാഖ്യാനം.

“ആകാശത്തിലുള്ള ഞങ്ങളുടെബാവാ, നിന്റെ തിരുനാമം പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെടേണമെ!”

(മൗർ തീമോരതിയേസ്യ മെത്രാപ്പോലീത്താ.)

I

നമ്മുടെ കർത്താവു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെയും തദപരാ നമ്മെ ഏല്പാവരേയും പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണല്ലോ കർതൃപ്രാർത്ഥന. ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ ആദ്യമേ ദൈവതിരുനാമം വിളിക്കുന്നു. പിന്നീടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ ഏഴു വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. 1) നിന്റെ തിരുനാമം പരിശുദ്ധമാകണം, 2) നിന്റെ രാജ്യം വരണം, 3) നിന്റെ ഇഷ്ടം ആകാശത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ചെയ്യപ്പെടണം, 4) ഞങ്ങൾക്കു് ആവശ്യമുള്ള അപ്പാ ഞങ്ങൾക്കു നൽകണം, 5) ഞങ്ങളോടും കുറവായവരോടും ഞങ്ങൾക്കു് ക്ഷമിച്ചുതരേണ്ടതെല്ലാം ഞങ്ങളുടെ കുറ്റങ്ങളെ ഞങ്ങളോട് ക്ഷമിക്കണം, 6) ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിലേക്കു വിടരുതെ, 7) ഭൂമിയിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കേണമെ. ഇങ്ങനെ ഏഴു് അപേക്ഷകൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു് ഒടുവിൽ “എന്തെന്നാൽ രാജ്യവും ശക്തിയും മഹത്വവും എന്നുമെന്നോക്കു നിന്റേതാകുന്നു—ആമ്മീൻ” എന്നു ദൈവത്തിനു സ്തുതിസമർപ്പിക്കുന്നു. ആദ്യമായി നമുക്കു തിരുനാമസംബോധനയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാം.

സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ! ഈ തിരുനാമം വിളിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥത്തെപ്പറ്റി നാം ഗാഢമായി ചിന്തിക്കണം. “പിതാവേ,” എന്ന പദം കൊണ്ടു് ആദ്യമേ, അനാദിയായ തന്നിൽനിന്നും ജനിച്ച നമ്മുടെ കർത്താവേ ശ്രദ്ധിശിഹായു

ടെ പിതൃസ്ഥാനവും, താൻ വഴിയായി നമുക്കു സിദ്ധിച്ച പുത്രാവകാശം മൂലമുണ്ടായ ദൈവത്തിന്റെ പതൃസ്ഥാനത്തോടുള്ള ബന്ധവും ശരിയായി ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്.

പിതാവു് എന്ന പദം ജനകത്വത്തെയും തന്നിട പുത്രൻ അഥവാ പുത്രന്മാർ ഉണ്ടെന്നുള്ളതിനേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സ്വാഭാവികമായി ജനിക്കുന്ന ആളെ പിതാവെന്നു വിളിക്കുന്നു. ജനകനിൽനിന്നു ജനിക്കുന്നവൻ പുത്രനാകുന്നു. ദൈവം പിതാവായതു കാലാതീതമായി തന്റെ ഏകജാതനെ ജനിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. ദൈവം തന്റെ പുത്രനായിരിക്കുന്ന വചനം മൂലം സകലത്തെയും സൃഷ്ടിച്ചു. പുത്രൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ പൂർണ്ണ ദൈവവും തന്റെ പിതാവിനോടു് ഏക സാരാംശത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്താൽ തന്നെ നമ്മോടു ചേർക്കുകയും ജലത്താലും ആത്മാവാലുമുള്ള സ്നാനമാകുന്ന വീണ്ടും ജനനത്താൽ നമ്മെ ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു് ദൈവം നമുക്കു തന്ന കൃപമൂലമുള്ള പുത്രസ്വീകാരം വഴി അവിടുന്ന് നമ്മുടെയും പിതാവാകുന്നു.

വി. മാമോദീസാമൂലം വീണ്ടും ജനിച്ചവർക്കുമാത്രമേ ദൈവത്തെ പിതാവേ എന്നു വിളിപ്പാൻ അവകാശമുള്ളൂ. ഇവർക്കു തങ്ങളുടെ പുത്രാവകാശത്തെപ്പറ്റി നല്ല ബോദ്ധ്യമുണ്ടായി

രിക്കയും പിതാവു തങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നതു പോലെ ഇവർ പിതാവിനെയും സ്നേഹിക്കയും ചെയ്യണം. ഇവർ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിനെ നന്നായി അറിഞ്ഞു തന്റെ മക്കളായി തീരുന്നതിനു ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചതിൽ സന്തോഷിക്കയും തന്റെ ആദ്യജാതന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ പൂർണ്ണ സാത്മത്വം പ്രാപിച്ചു പരമ പിതാവിനോടുള്ള ബന്ധം പരിപൂർണ്ണമാക്കുകയും ചെയ്യാൻ പരശ്ശരിക്കണം.

ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ! എന്നു വിളിക്കുമ്പോൾ ദൈവവും നാമും തമ്മിലുള്ള പിതൃപത്ര ബന്ധത്തിൽ സ്വാഭാവികമായി ഉണ്ടാകാവുന്ന ചില ചുമതലകളും അറകാശങ്ങളും നമുക്കുണ്ടെന്നു നാം അറിയണം. പിതാവിനോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ചുമതലകൾ ആദരവും കീഴ്വഴക്കവും പൂർണ്ണ അനുസരണവുമാകുന്നു. അവകൾ; തന്റെ കൃപയേയും നമുക്ക് ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന ദാനങ്ങളേയും പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ളതാകുന്നു. സ്വാഭാവിക പിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ മക്കളെ സ്നേഹിക്കയും യഥാശക്തി അവരെ പരിരക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവു തന്റെ കൃപയാലുള്ള മക്കളെ എത്ര അധികം സ്നേഹിക്കുകയും അവരുടെ നന്മയ്ക്കും അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കും പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കും വേണ്ടി കരുതുകയും ചെയ്യും?

നമ്മുടെ ഭൗമിക മാതാപിതാക്കളോടു നാം ആദരവായി അനുവർത്തിക്കുന്ന ചുമതലകളേക്കാൾ ഉപരിയായി സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിനോടുള്ള ചുമതലകൾ നാം പാലിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അപ്പോൾ അതുമൂലമുള്ള അവകാശങ്ങൾ നമുക്കു സിദ്ധിക്കുന്നതാണ്.

സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ! എന്നു വിളിക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗീയ ലോകവും അതിലുള്ള മഹാനാത പിതാവിന്റെ മഹിമാസനവും നമ്മുടെ സ്മരണയിൽ വരണം. “സ്വർഗ്ഗം എന്റെ സിംഹാസനവും ഭൂമി എന്റെ പാദപീഠവുമാകുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവു എന്നതിനാൽ ഭൗമിക പിതാവു എന്നതിനേക്കാൾ അത്യുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ നാം ദർശിക്കണം. സ്നേഹസമ്പൂർണ്ണനായ തന്നെ നാം സ്നേഹിച്ചു തനിക്കു പ്രീതികരമായവ

യെ സദാ പ്രവർത്തിക്കണം. ഇങ്ങനെ ആ പിതാവിന്റെ മക്കൾ എന്നുള്ള മഹത്തായ നിലയെ നാം പാലിക്കണം.

നിന്റെ തിരുന്നാമം പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെടേണമേ. ഇദ്ദേഹം ഒന്നാമത്തെ അപേക്ഷ നാം ചെയ്യുമ്പോൾ എന്താണ് അറിയേണ്ടതു്. ഇതിനാൽ പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും തിരുന്നാമം ഒന്നായി ഘണിച്ചു നാം സ്മരിക്കണം. ദൈവം പരിശുദ്ധനും തന്നെ ആരാധിക്കുന്നവരെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവനുമാകുന്നു. പരിശുദ്ധമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന തിരുന്നാമത്തിനു് ഒരു ശുദ്ധീകരണം ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ ദൈവതിരുന്നാമം വഴി, തന്നെ നാം ശുദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടു് അതിനെ നാം ബഹുമാനിക്കുകയും സ്മരിച്ചു മഹത്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ തിരുന്നാമം പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെടുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലും മലാഖമാരാൽ ഇങ്ങനെ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അവർ മുടക്കംകൂടാതെ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധതയെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു് “സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവു പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധൻ” എന്നു കീർത്തിക്കുന്നു. ദൈവസന്നിധിയിലുള്ള നാലു ജീവികളും ദൈവതിരുന്നാമത്തിനു സ്തോത്രം പാടുന്നു. ഇവർ രാപകൽ, അടങ്ങാതെ “സർവശക്തനായ ദൈവം തന്മുരാൻ പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ” എന്നു സ്തോത്രം പാടുന്നു. ഇങ്ങനെ നാമും ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധതയെ ബഹുമാനിക്കുകയോ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഭൂമിയിലും തന്റെ ബഹുമാനത്തെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ താൻ മൂലം നാം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ദൈവത്തിന്റെയും തന്റെ തിരുന്നാമത്തിന്റെയും പൂർണ്ണവും നിത്യവുമായ വിശുദ്ധിയെ അറിയുകയും ചെയ്യും. ദൈവതിരുന്നാമം മൂലം വിശുദ്ധരായി തീരുന്നവൻ വിശുദ്ധിയുടെ പരിശീലനം നമുക്കില്ലെങ്കിൽ, പ്രകൃത്യാ പരിശുദ്ധമായ ദൈവനാമം ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ അതായതു സ്തുതിച്ചു മഹത്വം പാടാൻ നാം പ്രാപ്തരാകുന്നതല്ല. ആകയാൽ “നിന്റെ നാമം പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെടേണമേ” എന്ന ആദ്യ അപേക്ഷ മൂലം ന

മുഖ്യ ശരീരത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും ശുദ്ധീകരണത്തെയാണ് നാം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. നാം കറയില്ലാത്ത സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന് പ്രീതരായിത്തീർന്നതിനാലും നാം അപേക്ഷിക്കുന്നു. പ്രകൃത്യാ പരിശുദ്ധനായ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവു താൻ സൃഷ്ടിച്ച ശുദ്ധീകരിച്ച മക്കൾവഴി മഹത്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. സൽ സന്താനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് ഒരു പിതാവിന് മഹത്വമാണ്. ഒരു നല്ല ദയാലുവായ പിതാവിന് ജനിക്കുന്നത് പുത്രന്മാർക്കും മഹത്വമാണ്. ഒരു പുത്രൻ തന്റെ പിതാവിനെ മഹത്വീകരിക്കുന്നു. അന്യോന്യബന്ധംനിമിത്തം പിതാവിന്റെ മഹത്വം പുത്രന്റെയും പുത്രന്റെ മഹത്വം പിതാവിന്റെയും ആകുന്നു. അതുകൊണ്ട് “നിന്റെ നാമം പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെടേണമെ” എന്ന അപേക്ഷകൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ മഹത്വത്തെയും താൻമൂലം നമ്മുടെ ശുദ്ധീകരണത്തെയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. നല്ല മക്കൾമൂലം അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ ശ്ലാഘിക്കപ്പെടുകയും ദൃഷ്ടമകൾമൂലം അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ ഹസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിന്റെ മഹത്വം സർവ്വപ്രധാനമായി നാം അന്വേഷിക്കണം, നാം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനും തൻമൂലം താൻ നല്ല മക്കളുടെ പിതാവ് എന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ നിമിത്തം സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നതിനുംവേണ്ടി നാം ഈ അപേക്ഷ ഭക്തിയായി സമർപ്പിക്കണം.

എല്ലാ അപേക്ഷകളും, അപേക്ഷകന്റെ ആഗ്രഹവും യഥാർത്ഥമായ താല്പര്യവുമൂലം ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയേയും മഹത്വത്തേയും ആദ്യമായി അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ അന്തരഭാഗത്തിൽ അതിനുള്ള ആഗ്രഹം ആഴമായി പതിഞ്ഞിരിക്കണം. അപ്പോൾ നമ്മെ ഉളവാക്കിയ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ ബഹുമാനത്തിനും മഹത്വത്തിനും നമ്മുടെ ശുദ്ധീകരണം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു നമുക്കു ബോദ്ധ്യമാകും. സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ ഉത്തമ സന്താനങ്ങളായിരിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രേഷ്ഠമായ അഭിവാഞ്ഛ നമുക്കുണ്ടാകും. ഈ അ

ഭിവാഞ്ഛയും ശുഷ്കാന്തിയും നാം ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാണെന്നു സാക്ഷിക്കുന്നു. ശിശുക്കൾക്കു, പോഷണത്തിനും ശുദ്ധീകരണത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും ആഹാരവും ഉപദേശവും നടത്തിപ്പും ആവശ്യമാണ്. നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിന്റെ നന്മകളാകുന്ന ഈ സംഗതികൾ നമ്മുടെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനും കർത്താവാകുന്ന മശിഹാത്വപുരാൻമൂലം നമുക്കു സിദ്ധിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു മൂലം പോഷണവും ഉപദേശവും ശുദ്ധീകരണവും പുത്രികരണവും നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു. തന്നെ കൂടാതെ യാതൊരു നന്മകളും നമുക്കു വരുകയില്ല. പ്രസ്തുത ആഗ്രഹങ്ങളും വാസനകളും കർത്തവ്യകർമ്മങ്ങളിലേക്കു നമ്മെ നയിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ മഹിമയെ വാഞ്ഛിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ കല്പനകളെയും പാലിച്ചുകൊണ്ട് ദോഷങ്ങളിൽനിന്നും നാം വിട്ടുകല്പുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, എല്ലാ സൽക്കർമ്മങ്ങളെയും നിറവേറ്റിക്കൊണ്ട് നാം നീതിമാനും പരിശുദ്ധനുമായ പിതാവിന്റെ മക്കൾ എന്നു ലോകസമക്ഷം നമ്മെ കാണിക്കുന്നതാണ്. ഈ വിധത്തിലും പിതാവിന്റെ തിരുനാമം പരിശുദ്ധമായിത്തീരുന്നു. “മനുഷ്യർ നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തികളെ കണ്ട് സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിനെ മഹത്വീകരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചം മറുപുറത്തുവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രകാശിക്കട്ടെ” (മത്താ. 5:16)

നമ്മെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ദൈവനാമത്തെ മഹത്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രധാനമായി സഭയുടെ കൂദാശകളും അവയുടെ സ്വീകരണവുമാണ്. ഇവയിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നത് വി. കർബാനയാണ്. അതുമൂലം നമ്മുടെ ആത്മാവിനും ശരീരത്തിനും പോഷണവും വിശുദ്ധീകരണവും നാം പ്രാപിക്കുന്നു. പിതാവിന്റെ മഹത്വം തന്റെ ആദ്യജാതനായ ക്രിസ്തുവും തന്റെ ഹിതാനുവർത്തികളായ എല്ലാ മക്കളുമുലമുണ്ടാകുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ നാമം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകഴിഞ്ഞാൽ അടുത്ത ആവശ്യം ദൈവരാജ്യം വരേണം എന്നുള്ളതാണ്, “നിന്റെ രാജ്യം വരേണമെ” എന്ന ശബ്ദമതെ അപേക്ഷ നാം

റോമാലേഖനം.

(ഫാദർ കെ. ഡേവിഡ് ബി. ഏ. ബി. ഡി.)

[റോമാലേഖനം സണ്ടേസ്കൂൾ ഗ്രാംസ്കൂളിലേക്ക് ഈ വർഷം പഠ്യവിഷയമാണ്, റോമാലേഖനം. സംബന്ധിച്ചുള്ള സണ്ടേസ്കൂൾ ജനറൽ സെക്രട്ടറി അവർ കളുടെ ഈ ലേഖനപരമ്പര അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും പ്രത്യേകം പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കും. പത്രാധിപർ]

വി. പൗലൂസിന്റെ ഏറ്റവും വലുതും വിശേഷവുമായ ലേഖനങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഇത്. വി. പൗലൂസ് തന്റെ മൂന്നാമത്തെ മിഷ്യനറി യാത്രയിൽ കോറിന്തിൽവെച്ച് ഈ ലേഖനം എഴുതി. ഏ. ഡി. 57-ലോ 58-ന്റെ ആരംഭത്തിലോ എഴുതി എന്നുവേണം വിചാരിക്കുവാൻ. മക്കദോന്യയിൽനിന്നും ഗ്രീസിൽനിന്നും ധർമ്മശേഖരം നടത്തി യദശലേമിലെ ദരിദ്രരായ ക്രിസ്തീയ സഹോദരങ്ങൾക്കു കൊടുത്തശേഷം റോമം സന്ദർശിക്കുവാൻ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി ഈ ലേഖനത്തിൽ കാണുന്നു - 15:27-30.

റോമിലുണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കായിട്ടാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം ചമച്ചത്. “ദൈവത്താൽ വിളിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധന്മാർക്ക് എഴുതുന്നത് 1:2.” റോമിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉണ്ടായത് എങ്ങനെയാണ്?

ഇതിനെക്കുറിച്ച് രണ്ടു മൂന്ന് അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. പെന്തിക്കസ്തീദിദ്ധരും യദശലേമിൽ കൂടിയിരുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ റോം നിവാസികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അ.പ്ര. 2:10. വി. പത്രോസിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ അവർ മാനസാന്തരപ്പെടുകയും അവർ തിരിച്ചുവെന്നു റോമാനഗരീയിൽ ക്രിസ്തീയവെളിച്ചം കൊള്ളുകയും ചെയ്തു എന്നാണ് ഒരു അഭിപ്രായം. വേറൊന്നും റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ പ്രധാന പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നെല്ലാം ആളുകൾ തലസ്ഥാനനഗരമായ റോമിൽ മുറയ്ക്കു വാണിജ്യത്തി

കഴിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിനോട് ഏറ്റവും അടുത്തിരിക്കുന്ന ഈ രണ്ടാം അപേക്ഷയെപ്പറ്റി നമുക്ക് അടുത്ത ലക്കത്തിൽ ചിന്തിക്കാം.

നും മറ്റു കാര്യങ്ങൾക്കുമായി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നവരിൽ ചില ക്രിസ്ത്യാനികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. കോറിന്ത്, എപ്പേസസ്, അന്ത്യോക്യാ എന്നീ പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവിടെയെത്തി പാർത്തിരുന്നിരിക്കണം. ഏതായാലും പൗലൂസ് സംബന്ധിതനായി റോമിൽ എത്തുമ്പോൾ അവിടെ ചില ക്രിസ്ത്യാനികളെ അദ്ദേഹം കൂട്ടിമുട്ടുന്നുണ്ട്. അ.പ്ര. 28:14-15. ഇങ്ങനെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചുരുക്കം ചിലർ ചിന്നിച്ചിതറി അവിടെ പാർക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവരെ സംഘടിപ്പിച്ച് ഒരു സഭ എന്ന നിലയിൽ രൂപം നൽകിയതു പിൻക്കാലത്തു പത്രോസ് പൗലൂസ് ഏറ്റെടുത്തതായിരുന്നു.

റോമാപട്ടണത്തിലെ സഭയുടെ സ്ഥാപകൻ വി. പത്രോസാണെന്നു റോമാസഭക്കാർ വാദിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം അതേ നിലയിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു വളരെ പ്രയാസങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. നീറോ ചക്രവർത്തിയുടെ പീഡയുടെ കാലത്ത് (ഏ. ഡി. 67 or 68) പത്രോസും പൗലൂസും റോമിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും അവരെ രണ്ടുപേരെയും ആ മനുഷ്യാധമൻ കൊല്ലിച്ചു എന്നും ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നതുകൊണ്ട് ആ നിലയിൽ പത്രോസ് റോമിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ റോമാസഭക്കാർ പറയുന്നതുപോലെ 25 വർഷം റോമാസഭയെ ഭരിച്ചു എന്നു വിചാരിക്കുന്നതിന്നു ന്യായം കാണുന്നില്ല. 42 മുതൽ റോമിൽ അദ്ദേഹം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ 57-ൽ വി. പൗലൂസ് റോമാലേഖനം റോമർക്ക് എഴുതുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും സൂചന ലേഖനത്തിൽ കണ്ടേനെ. പൗലൂസ് അവിടെ വെന്നിട്ട് അവരെ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുകയും സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്താൻ ആവശ്യം വരികയില്ലായിരുന്നു. റോമ. 1:11. റോമയിലുള്ളവരോടു സുവിശേഷം അറിയിക്കാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി 1:15-ൽ പറയുന്നു. പത്രോസ് അവരെ പഠിപ്പിക്കാൻ അവിടെ

ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ പൗലൂസ് അവരെ പഠിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമെന്താണ്? എന്നതെന്നെയല്ല വേറൊരുവന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പണിയുന്നതുപൗലൂസിന്റെ രഹതിവല്ലെന്നു 15:20ൽ പറയുന്നു. പത്രോസ് സ്ഥാപിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് പിന്നീട് പൗലൂസ് എന്തു പഠിപ്പിക്കാനാണ്?

ക്രിസ്തീയന്റെ റോമർക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽ (ഏ.ഡി 97) പത്രോസിനെയും പൗലൂസിനെയും ഒരുമിച്ചു വധിച്ചതായിട്ടത്രെ പറയുന്നത്. കോരിന്തിലെ മേല്പട്ടക്കാരനായ ദിവനാസ്ത്രോസ് പത്രോസിനെയും പൗലൂസിനെയും റോമാസഭയുടെ സ്ഥാപകന്മാരായിട്ടാണ് രണ്ടാംശതാബ്ദത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. 25 കൊല്ലം റോമാസഭയുടെ മേലധ്യക്ഷനായിരുന്ന പത്രോസ് എന്നുള്ള അഭിപ്രായം നാലാംശതാബ്ദത്തിൽ യസേബിയസാണ് ആദ്യം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്. ഏതു ആധാരത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് ആ നിലയിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നു നിശ്ചയിക്കില്ല. ഏകദേശം ഏ. ഡി. 40 മുതൽ റോമിലായിരുന്നെങ്കിൽ 51-ാമാണ്ടു യരൂശലേമിൽവെച്ചു നടന്ന സുന്നഹദോസുകാലത്തു് അവിടെയുണ്ടായിരുന്നത് എങ്ങനെയെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. പത്രോസ് യരൂശലേമിൽ പെട്ടെന്നു വന്നതായിട്ടല്ല, അവിടെ താമസിച്ചിരുന്നതായിട്ടാണ് ആ ഭാഗത്തിൽനിന്നു വിശദമാകുന്നത് അ.പ്ര-15.

പത്രോസ് റോമിൽ പോയിട്ടേ ഇല്ലെന്നു ചിലർ സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. അതു ശരിയല്ല. പത്രോസിന്റെ ഒന്നാംലേഖനം അയച്ചിരിക്കുന്നത് റോമിൽനിന്നാണെന്നും അതിൽ പറയുന്നു. “ബാബിലോണ്യ” റോമാനഗരമാണെന്നാണ് ആദിമപിതാക്കന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. 1 പത്രോ. 5:13. അവിടെ പറയുന്ന മേക്കാസ് പത്രോസിന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നെന്നും പത്രോസ് റോമിൽവെച്ചു ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചമച്ച ഗ്രന്ഥമാണു മേക്കാസിന്റെ സുവിശേഷമെന്നുമാണു പാരമ്പര്യം. പീഡയെ ഭയന്നു ഗ്രന്ഥപദപ്രയോഗങ്ങൾ അക്കാലത്തു സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നു.

റോമിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ യഹൂദന്മാരിൽനിന്നും പുറജാതികളിൽനിന്നും ചേർന്നവർ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ലേഖനഭാഗങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. 2:17. ന്യായപ്രമാണം ഉപദേശിക്കുന്നതിന്നു ന്യായപ്രമാണം ലംഘിക്കുന്നുവോ എന്നു് അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവരിൽ അധികംപേരും പുറജാതി ക്രിസ്ത്യാനികളായിരുന്നു. 1:13; 11:13-32. ജാതികളായ നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നത് കൊമ്പുകളിൽ ചിലതു് ഒടിച്ച് കൂട്ടാലിവായ നീന്നെ അവയുടെ ഇടയിൽ ഒട്ടിച്ചുചേർത്തു. സ്വന്തജനമായ യഹൂദജാതി ക്രിസ്തുവിനെ ഉപേക്ഷിക്കയാൽ കൂട്ടാലിവായ പുറജാതിവർഗ്ഗത്തെ ദൈവം സ്വീകരിച്ചു എന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം.

ലേഖനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം.

ഒരു റോമാപൗരനും റോമാസംഗ്രാജ്യത്തിൽപെട്ട പല പ്രധാന പട്ടണങ്ങളിൽ വേല ചെയ്തവനുമായ വി. പൗലൂസിനു സംഗ്രാജ്യതലസ്ഥാനനഗരി സന്ദർശിക്കണമെന്നും കത്താവിന്റെ വെളിച്ചം അവിടെയും കത്തിക്കണമെന്നും അതിനായ മോഹമുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ ആ അഭിലാഷം റോമിൽ പാർത്തിരുന്ന ക്രിസ്തീയ സഹോദരങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതിനും അതിനായി അവരെ ഒരുക്കുന്നതിനുമായിരുന്നു ഈ ലേഖനം പ്രധാനമായി അവർക്കു് എഴുതിയതു്. റോമിൽ മാത്രമല്ല തെക്കേ അറ്റമായ സ്പെയിനിൽകൂടെയും പോകുന്നതിനു് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. 15:24. നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാൻ പലപ്പോഴും ഞാൻ ഭാവിച്ചു, ഇതുവരെ സാധിച്ചില്ല-1:13. എന്നു് അദ്ദേഹം പറയുന്നു അവരെ കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അവരെ കൃപയിൽ ശക്തിപ്പെടുത്താനും വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിക്കാനുമായിരുന്നു-1:11. അവർ ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീർന്നിരുന്നെങ്കിലും ക്രിസ്തീയ മർമ്മങ്ങൾ പലതും അവർ ഇനിയും ഗ്രഹിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വിശ്വാസമുലമുള്ള നീതികരണം, കത്താവിന്റെ കരിശുമാരണത്തിന്റെ അർത്ഥവും പ്രാപ്തിയും, അതുമുലമുണ്ടായിട്ടുള്ള വിരണ്ടുപ്പു്, ക്രിസ്തുവുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയുടെ ഫലം, ക്രിസ്തീയ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രാ

‘പൗരോഹിത്യപ്രവാഹം’

(ററി. വി.ജോർജ്ജ്, നെടുമംവ)

ആലുവാ തൃക്കുന്നത്തു സിമ്മനാരിയിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട “സഭാചന്ദ്രിക”യുടെ 3-ാം പന്തുക 4-ാം ലക്കത്തിൽ മിന്നുന്നതെല്ലാംപൊന്നല്ല എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ഒരു ലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു വായിക്കാനിടയായി. മലങ്കരസഭയിൽ ഇപ്പോഴുള്ള കാതോലിക്കോസിൽക്കൂടി “പൗരോഹിത്യപ്രവാഹം” നടക്കുന്നില്ല എന്നു തെളിയിക്കുന്നതിനാണ് ലേഖനകർത്താവു ശ്രമിക്കുന്നത്. അതിനു ലേഖകൻ സ്വീകരിക്കുന്ന ന്യായങ്ങളും സമർത്ഥനങ്ങളും വച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ, അവ അനുസരിച്ചു പാത്രീയർക്കീസുകൾക്കു ആശ്രയിക്കുന്ന മാർ അബുളളാ പാത്രീയർക്കീസിൽക്കൂടിയും, അതേ നിലയിൽ ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രീയർക്കീസിൽക്കൂടെയും “പൗരോഹിത്യപ്രവാഹം” നടക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു സ്വൽപ്പമായി ആരായുകയത്രേ ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം.

“ഇപ്പോഴുള്ള കാതോലിക്കോസിൽക്കൂടി പൗരോഹിത്യപ്രവാഹം നടക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു” ആരായുന്നവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഗാമിയായ അബൂൽമിശിഹായാൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ കാതോലിക്കോസിൽക്കൂടി പൗരോഹിത്യപ്രവാഹം ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്നു ആദ്യപ്രശ്നത്തിനാണ് തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു്” എന്നു ലേഖകൻ പറയുന്നു. വി. അബൂൽമിശിഹാപാത്രീയർക്കീസ് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ടതിനാൽ, “മുടക്കപ്പെട്ട മാർ മത്യസ് അത്താനാസ്യോസിൽനിന്നെന്നപോലെതന്നെ പൗരോഹിത്യപ്രവാഹം” നടക്കുന്നില്ലാത്തപ്രകാരം (?) അബൂൽമിശിഹായിൽക്കൂടി പൗരോഹിത്യം പ്രവഹിക്കുന്നില്ലാ എന്നാണ് ലേഖകൻ സമ

ധാനം ആദിയായ അനേകകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ അറിവു് അവർക്കു ലഭിച്ചു തന്നില്ല. വേദശാസ്ത്രപരമായി ഈ ലേഖനത്തിനു വി. പൗലൂസിന്റെ ലേഖനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അഭിപ്രീതിയമായ ഒരു സ്ഥാനമാണുള്ളതു്.

തർക്കിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഒന്നാമത്തെ കാതോലിക്കായിൽക്കൂടിയും പൗരോഹിത്യം പ്രവഹിക്കുന്നില്ലത്രേ. വി. അബ്ദൽമിശിഹാ പാത്രീയർക്കീസ് മുടക്കപ്പെട്ടു എന്നുള്ള ഒരു കെട്ടുകഥയ്ക്കു പാത്രീയർക്കീസ് കക്ഷിയുടെ ഇവിടുത്തെ നിലനിൽപ്പിനും പാത്രീയർക്കീസിന്റെ ആധിപത്യത്തിനുമുള്ള ഏക ആധാരമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ ഈ വസ്തുതയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം ഇവിടെ ആരെയും പറഞ്ഞു ധരിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. ഈ രാജ്യത്തിലെ പല കോടതികളിലായി നടത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കേസുകളിൽ ഇക്കാര്യം സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാൻവേണ്ടി പാത്രീയർക്കീസ് കക്ഷി ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രയോഗങ്ങളും പ്രയത്നങ്ങളും എല്ലാവർക്കും അറിവുള്ളതാണ്. ആകയാൽ അതെപ്പറ്റി ഇവിടെ കൂടുതലായി വിവരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല ലേഖകൻതന്നെയും പറയുന്നത് “അബ്ദൽമിശിഹാ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ “ഫർമാൻ” പിൻവലിക്കണമെന്നു സുന്നഹദോസ് അപേക്ഷിച്ചതിന്റെ ഫലമായി തുർക്കി ഗവണ്മെൻറു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫർമാൻ പിൻവലിച്ചതും.... അബ്ദുള്ളാ, പാത്രീയർക്കീസായി സുന്നഹദോസിനാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു് അവരോധിക്കപ്പെട്ടു തുർക്കി സുൽത്താനിൽനിന്നു ഫർമാൻ പ്രാപിച്ചു ഭരണംതുടങ്ങിയതും” എന്നത്രേ. മാർ അബ്ദുള്ളാ സുന്നഹദോസിനാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു; അവരോധിക്കപ്പെട്ടു എന്നു പറയുന്ന ലേഖകന്റെ ന്യായം ആരാണ് വി. അബ്ദൽമിശിഹായെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയതു് എന്നു പറവാൻ നിശ്ചയമില്ല. അവരുടെ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ അധികാരം ഇവിടെ, വച്ചുപുലർത്തണമെങ്കിൽ അബ്ദൽമിശിഹാ പാത്രീയർക്കീസ് സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായി എന്നു സ്ഥാപിക്കണം. എന്നാൽ അതിനുവേണ്ടിയുള്ള പരിശ്രമങ്ങളെല്ലാം കേവലം ജലഭരവപോലെയായിത്തീരുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. മാർ അപ്രോ പാത്രീയർക്കീസ് അറബിയിൽ എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ചരിത്രത്തിൽപോലും- അതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന

(തുടരും)

സുന്നഹദോസുകളുടെ വിവരണത്തിലും-അബൂൽമിശിഹാപാത്രീയർക്കീസിനെ ഒരു സുന്നഹദോസുകൂടി മാറ്റിയതായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല.

പാത്രീയർക്കീസിനെ മുടക്കാൻ ആർക്കാണ് അധികാരം? “വിശ്വാസവിപരീതം എന്ന ഏക കാരണത്താലല്ല”തെ പാത്രീയർക്കീസിനെ മുടക്കുവാൻ ആർക്കും അധികാരമില്ല” എന്നാണ് പട്ടംകൊടയുടെ കാനോനിലും ഇദായകാനോനിലും വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതിനാലായിരിക്കണം മാർ അബ്ദൽമിശിഹായെ വിശ്വാസവിപരീതംമൂലം മുടക്കി എന്നുള്ള ഒരു വാദം വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടത്. അതിന്റെറവകതംവായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു അന്നത്തെ അന്ത്യോക്യാപ്രതിനിധിയായിരുന്ന മാർ ഒസ്താന്തിയോസായിരുന്നു. എന്നാൽ വി. അബ്ദൽമിശിഹാ പാത്രീയർക്കീസ് ബാവാ ഒരു വിശ്വാസവിപരീതിയായിരുന്നു എന്ന് ഇവിടുത്തെ പാത്രീയർക്കീസുകളെക്കൂടാ അറുപതെ ചർച്ചവിടിക്കുന്ന മാർ യൂലിയോസുപോലുമോ പറയുന്നില്ല. “വിശ്വാസവിപരീത” വാദം വച്ചുപുലർത്താൻ ശക്തിയില്ലാത്തതിനാൽ മാർ യൂലിയോസിന്റെ തീർപ്പുറപ്പാക്കോട്ടുകൂടി വിചിത്രമായ വേറൊരു വാദമുഖം ആനീതമായി. അതായിരുന്നു ഭ്രാന്തു! ഇതും അന്ത്യോക്യയുടെ ആധിപത്യം മലങ്കരയിന്മേൽ അടിച്ചേല്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വഴിയായിരുന്നു. ഏതായാലും അബ്ദൽമിശിഹാ പാത്രീയർക്കീസിനെ ആരു മുടക്കി, എന്നു മുടക്കി, എന്തിനു മുടക്കി ഇത്യാദി കാര്യങ്ങൾ അന്ത്യോക്യാ തഹലൂപ്പാമായി പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മാർ ഒസ്താന്തിയോസ്, മാർ യൂലിയോസ് എന്നീ മെത്രാന്മാർക്കുതന്നെയും ഏക ഭിപ്രായമായി മൊഴികൊടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം അത്ര അനിശ്ചിതമത്രെ. ഈ വസ്തുത തെളിയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കേസുകളിൽ നടന്നിട്ടുള്ള വിചിത്ര ഊമങ്ങൾ നമുക്കുവർക്കും അറിവുള്ളതാണല്ലോ. കൃത്രിമമായി സ്ഥാനംപ്രാപിച്ച മാർ അബ്ദുള്ളാതന്നെയും മാർ അബ്ദൽമിശിഹാ ബാവായെ ആരും മുടക്കിയിട്ടില്ലെന്നും ആർക്കും അതിന് അധികാരമില്ലെന്നുമത്രെ അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ച ചോദിച്ചിട്ടുള്ളവരോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.+ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമി

കളായ പാത്രീയർക്കീസനാരു മാർ അബ്ദൽമിശിഹായെ ആരും മുടക്കിയതായി പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ സ്ഥിതിക്ക് അബ്ദൽമിശിഹാ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ടു എന്നു സ്ഥാപിക്കുവാൻ വെമ്പൽകൊള്ളുന്ന പരിശ്രമം അനുകമ്പാർഹമായിരിക്കുന്നു.

മുടക്കനിമിത്തം പൗരോഹിത്യം പ്രവഹിക്കുന്നില്ലെന്നു വാദത്തിനുവേണ്ടി സമ്മതിച്ചാൽ പാത്രീയർക്കീസ് കക്ഷി ആശ്രയിക്കുന്ന പാത്രീയർക്കീസായ മാർ അബ്ദുള്ളായിൽക്കൂടി പൗരോഹിത്യം പ്രവഹിക്കുമോ എന്ന് ഒന്ന് ആരായാം.

അന്ത്യോക്യാപാത്രീയർക്കീസായ മാർ പത്രോസ് തൃതീയൻ മലങ്കരയിൽ എഴുന്നള്ളിയപ്പോൾ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദുള്ളാ മെത്രാനും അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം അന്ന് ഇവിടെയുള്ള പള്ളികളിൽ സഞ്ചരിക്കയും അവിഹിതമായ നിലയിൽ പണസമ്പാദനം നടത്തുകയും ചെയ്തതിനാൽ മാർ പത്രോസ് തൃതീയൻ മാർ അബ്ദുള്ളായെ മുടക്കിയ സംഗതി മലങ്കരയിൽ പ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ളതല്ലേ? ഉന്റേറ്റേമിന്റെ മെത്രാൻ എന്ന നിലയിൽ വി. പട്ടണമായ ഉന്റേറ്റേമിലേക്ക് എന്ന് പറഞ്ഞു ഇവിടെയുള്ള പള്ളികളിൽ നിന്നും പിരിച്ചെടുത്ത ഒരു വമ്പിച്ച തുകയുമായി ശീമയിൽ എത്തി ഉദ്ദേശ വിരുദ്ധമായി അവിടെ (ഹോംസിയ) ഒരു വമ്പിച്ച കെട്ടിടം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തമായി സ്ഥാപിച്ചു അവിടെ താമസിക്കുകയും മാർ അബ്ദൽമിശിഹാ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഭരണത്തിൽപെട്ട സിറിയ തനിക്കു കിട്ടണമെന്നു പത്രോസ് പാത്രീയർക്കീസിനോടു അവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം അതിനു സമ്മതിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല മാർ അബ്ദുള്ളാ ക്ഷമദയരായിട്ട് പോയി താമസിക്കുവാൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മാർ അബ്ദുള്ളായാകട്ടെ അനുസരിക്കാതെ കല്ലനയെ അഹങ്കാരപൂർവ്വം ധിക്കരിച്ചു സിറിയയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്ത ഗ്രാമമായ “സദി”ൽ എത്തി അവിടെയുള്ള ഒരു പള്ളി

+ മലങ്കരസഭ 4-00പുസ്തകം 7-00ലക്കം 12-00 പുറം കാണുക.

യിൽ താമസമുറപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തു. ഏതാനും വിലർ അവിടെ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചുവെങ്കിലും ഗണ്യമായ ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ ശക്തിയായി എതിർത്തു. തന്മൂലമുണ്ടായ കലാപങ്ങളുടെ ഫലമായി കൊലപാതകം വരെ നടന്നു. വിവരമറിഞ്ഞ പാത്രിയർക്കീസ് മാർ അബ്ദുള്ളായെ നിയമാനുസരണം മുടക്കി. ഈ സംഭവം നടന്നതു 1891-ലാണ്. ഈ മുടക്കിനു ശേഷം വി. പത്രോസ് തൃതീയൻ 1894-ൽ കാലംചെയ്യുന്നതുവരെ അബ്ദുള്ളാമെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തെ (പാത്രിയർക്കീസിനെ) കാണുകയോ അനുതപിച്ചു മുടക്കിയില്ലെന്നു മോചനം പ്രാപിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു ശീമയിൽ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. ഈ മുടക്കിനെപ്പറ്റി ശീമയിൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നാളാഗമപുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായിട്ടാണ് റിയുന്നതു്) ഈ അബ്ദുള്ളാ പിന്നീട് പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനം പ്രാപിക്കുന്നതിനു കൈക്കൊണ്ട അടവുകളും മറ്റും ഇതിനടിയിൽ വിവരമായി പറയുന്നുണ്ടു്. അങ്ങനെ മുടക്കും മുക്കിനും മേൽ മുടക്കും പ്രാപിച്ച അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിൽനിന്നും പൗരോഹിത്യപ്രവാഹമുണ്ടാകുമോ? മുടക്കിനിമിത്തം പൗരോഹിത്യപ്രവഹിക്കയില്ലെങ്കിൽ ഇദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും മേല്പട്ടം പ്രാപിച്ച ഇവിടുത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷി തലവനായ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായിലേക്കു മേല്പട്ടസ്ഥാന പൗരോഹിത്യം പ്രവഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും പട്ടമേററിട്ടുള്ള അസംഖ്യം പട്ടക്കാരും ശെമ്മാശ്ശന്മാരും വെറും വൃത്തിന്മാരാണെന്നല്ലയോ വന്നുകൂടുന്നതു്?

മുടക്കുകൊണ്ടു പൗരോഹിത്യം പ്രവഹിക്കാതെരിക്കുമോ എന്നു നമുക്കു കുറഞ്ഞൊന്നു ചിന്തിക്കാം. ക്രി. 431-ൽ സമ്മേളിച്ച എപ്പ്യൂസ് സുന്നഹദോസ്—ഇതു് ഒരു സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസാണ്—വിശ്വാസവിപരീതിയായ നെസ്തോറിനെ മുടക്കി സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയതാണല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു് അദ്ദേഹത്തിൽക്കൂടി പൗരോഹിത്യം പ്രവഹിക്കാവുന്നതാണോ? എന്നാൽ യാക്കോബായക്കാർ നെസ്തോറിന്റെ പട്ടതപം അംഗീകരിക്കുന്നു.

“നെസ്തോറിന്റെയും തേവോദോറോസിന്റെയും വിശ്വാസവിപരീതത്തിൽനിന്നു തിരിഞ്ഞുവരുന്നവർ മാമോദീസാ മുണ്ടുണ്ടാ എന്നും വീണ്ടും അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെടണ്ടാ എന്നും എന്നാലോ അതിൽനിന്നു് അവർ തിരിഞ്ഞുവന്നിട്ടുള്ള വിശ്വാസവിപരീതങ്ങളെ ശപിക്കമാത്രം ചെയ്യാൽ മതി” എന്നുമാണു യാക്കോബായക്കാരുടെ നിയമഗ്രന്ഥമായ ഹുദായകാനോനിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. (കാനോൻ 2-ാം അദ്ധ്യായം 1-ാം പാസോക്കാ-സേവീറെ) എപ്പ്യൂസുസിലെ രണ്ടാമത്തെ സുന്നഹദോസ് (ക്രി 449) ഇരുപഭാവവാദികളായ കസ്തന്തീനോപ്പോലീസിലെ ഫാളാവിയന്നേയും റോമിലെ ലേയോനെയും മുടക്കിയ സ്ഥിതിക്കു ലേഖകന്റെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ചു് അവരിൽനിന്നും പൗരോഹിത്യം പ്രവഹിക്കാവുന്നതല്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഹുദായകാനോൻ എന്തു പറിപ്പിക്കുന്നു. “ഇരുപഭാവവാദികളുടെ വിശ്വാസവിപരീതത്തിൽനിന്നും തിരിച്ചുവരുന്ന എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെയും കസ്തീശന്മാരെയും ശെമ്മാശ്ശന്മാരെയും രണ്ടാമതു പട്ടം കെട്ടുകയോ മാമോദീസാ മുക്കുകയോ വേണ്ടാ. അവർ ഏതിൽനിന്നു തിരിച്ചുവന്നുവോ ആ വിശ്വാസവിപരീതങ്ങളെ ശപിച്ചു് അനുതപിച്ചിട്ടു് അവരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിലും പദവികളിലുംനിന്നു ശുശ്രൂഷിക്കട്ടെ. (കാനോൻ 7-ാം അദ്ധ്യായം 2-ാം പാസോക്കാ-മാബൂഗിന്റെ പീലക്സീനോസ്). ഇവരുടെ പൗരോഹിത്യം പ്രവഹിക്കുമോ ഇല്ലയോ?

ഒരു സാർവ്വത്രികസുന്നഹദോസായി സമ്മേളിച്ച കൽക്കട്ടൻ സുന്നഹദോസ് (ക്രി 451) മാർ ദിയസ്കോറോസിനെ മുടക്കിയില്ലേ? എന്നിട്ടും കൽക്കട്ടന്യരായ റോമാക്കാരും മറ്റും ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ (യാക്കോബായക്കാരുടെ) പട്ടതപത്തിന്റെ പ്രവാഹത്തിനു് എന്തെങ്കിലും തടസ്സമുള്ളതായി വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ? മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ കാതോലിക്കായിൽനിന്നും മേല്പട്ടസ്ഥാനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള മാർ ഇവാന്റിയോസ്, മാർ തേയോപ്പീലോസ്, മാർ സേവേറിയോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുടെ പട്ടതപം യാതൊരു ന്യൂനതയും പറയാതെ റോമാസഭ

സ്വീകരിച്ചില്ലയോ? അബൂൽമിശിഹായിൽ നിന്നും സ്ഥാനം സിദ്ധിച്ച കാതോലിക്കായിൽ കൂടി പൗരോഹിത്യം പ്രവഹിക്കയില്ലെങ്കിൽ ഇവർക്ക് ഈ സ്ഥാനം എങ്ങനെ കിട്ടി? യാക്കോബായ മേല്പട്ടസ്ഥാനങ്ങളെപ്പറ്റി റോമാ പാപ്പായുടെ വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ അനേകനാൾ അവധാനപൂർവ്വം പരിചിന്തനം ചെയ്ത ശേഷം വി. അബൂൽമിശിഹാപാത്രിയർക്കീസുമുഖമുണ്ടായിട്ടുള്ള മേല്പട്ടസ്ഥാനങ്ങളെപ്പറ്റി ഏകോപിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് "Unquestionably Valid" (അവിതർക്കിതമാംവണ്ണം സാധുവായിട്ടുള്ളതാകുന്നു) എന്നാകുന്നു. മാർ ഇവാന്റിയോസിന്റെ മേല്പട്ടസ്ഥാനരജതജ്ഞിലി കഴിഞ്ഞ മെയ് 1-ാം തീയതി (1-5-1950) നടത്തിയ വിവരം എല്ലാവരും പത്രപ്രകാരം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. റോമാസഭയിൽനിന്നും അദ്ദേഹം ഒരു പുതുപട്ടം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുകിട്ടിയ രജതജ്ഞിലിക്ക് ഇനി വർഷങ്ങൾ പലതുകഴിയണമല്ലോ. ഇപ്പോൾ റോമാ സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവിടെനിന്നും അയച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അവിടെച്ചെന്ന് അതെല്ലാം കണന്നതിനും ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ ഓരോ മാടങ്ങളിലും സംബന്ധിക്കുന്നതിനും സാധിച്ചതിന് അദ്ദേഹത്തിനടയാക്കിയ (മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനം കൊടുത്ത) വി. കാതോലിക്കാബാവാതിരുമേനി യോടുള്ള കടപ്പാടിനെ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം അനുസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു.

അർമ്മീനിയൻസഭ യാക്കോബായസഭയുമായി കർണ്ണാനസംസ്കാരമുള്ള സഭയാണല്ലോ ഇപ്പോഴത്തെ വി. കാതോലിക്കാബാവാതിരുമേനി 1934-ൽ ശിമയിൽ എഴുന്നള്ളിയപ്പോൾ യദശലേഖയിൽ വെച്ച് അവിടുത്തെ അർമ്മീനിയൻ പാത്രിയർക്കീസ് കാതോലിക്കാബാവാതിരുമേനിയെ ആദരപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുകയും അർമ്മീനിയൻസഭയിൽ പാത്രിയർക്കീസിനും മേലായുള്ള കാതോലിക്കായെ എന്നപ്രകാരം മുഖ്യാസനത്തിൽ ഇരുത്തുകയും ആ നിലയിൽ ഉപചാരപൂർവ്വം ബഹുമാനിക്കുകയുണ്ടായത്. പാത്രിയർക്കീസുകൾക്കു മേലും ഇരട്ടിപ്പിടത്തിലാണ് ഇരുന്നതു്. ഗ്രീക്കുകാരും വി.

അബൂൽമിശിഹാമുഖമുള്ള കൈവെപ്പിനെയും കാതോലിക്കാസ്ഥാപനത്തെയും ആദരിക്കുന്നു. മാർ അബൂൽമിശിഹായും മാർ അബൂദുള്ളായും ആരാണു ശരിയായ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നിത്യാദി തർക്കസംഗതികൾ പൂർവ്വികസഭകളും പൗരോഹിത്യമുള്ളവരായ അർമ്മനായ, ഇന്ത്യക്കാരായ, യവനായ, റോമാ എന്നീ പൗരസ്ത്യ-പാശ്ചാത്യ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭകളിലെ വേദപണ്ഡിതന്മാരായ മേല്പട്ടക്കാർ അടങ്ങിയ ഒരു സമിതിക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ പാത്രിയർക്കീസ്കർമ്മികൾ തയ്യാറാകുമോ? ലോകത്തിൽ പൗരോഹിത്യം പ്രവഹിക്കുന്നവർ സിറിയയിലുള്ള കരെ യാക്കോബായ അറബെ ആരാധിച്ചു കഴിഞ്ഞു എന്ന ഇവിടുത്തെ പാത്രിയർക്കീസുകർമ്മികളും മാത്രം വിചിത്രം തന്നെ!

ഇനി ഒത്തുവെക്കുക സുസഭയ്ക്ക് യാക്കോബായ എന്ന നാമം വിളിക്കപ്പെടുന്നതിനു മേൽക്കൂടെനായ മാർ യാക്കോബ് ബർദ്ദാനയെപ്പറ്റി നോക്കൂ. അദ്ദേഹത്തിൽകൂടി പൗരോഹിത്യം പ്രവഹിക്കുമോ? അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകളാൽ പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനത്തേക്ക് അയയ്ക്കപ്പെട്ട പൗരോഹ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ അദ്ദേഹം മുടക്കപ്പെടുകയും തിരിഞ്ഞു അദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കീസിനെ മുടക്കുകയും ചെയ്തതായി ബാർ എബ്രഹാമയുടെ എക്സേസി ആസ്സാക്കി 1-ാം മിത്രാവാൽ പറയുന്നു. (പൗലേയുടെ ചരിത്രം കാണൂ) യാക്കോബ് ബർദ്ദാനാ തന്നിച്ച് അസംഖ്യ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെയും പട്ടക്കാരെയും പട്ടക്കെട്ടുകയും അങ്ങനെ ഒത്തുവെക്കുന്ന സഭയായ അതിന്റെ വിധി നിർണ്ണായകമായ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ വിജയപൂർവ്വം നയിക്കുകയും ചെയ്തു. യാക്കോബായക്കാരെ അഭിമാനഭാവത്തോടെ യാക്കോബ് ബർദ്ദാനാ പൗരോഹ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ മുടക്കപ്പെട്ടശേഷവും അദ്ദേഹം തെറ്റിച്ച് അനവധി പട്ടം കൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിൽകൂടി പൗരോഹിത്യം പ്രവഹിക്കയില്ലെങ്കിൽ യാക്കോബായ

+ ഇങ്ങനെ ഒരു വേരു സഭയ്ക്കില്ല. ഇരുമ്പഭാവവാദികൾ ആക്ഷേപപൂർവ്വം വിളിച്ച ഒരു നാമമാണിതു്.

ക്കാർക്കു പൗരോഹിത്യം എങ്ങനെയാണുണ്ടാവുക? ഇങ്ങനെതന്നെ പൗല പാത്രിയർക്കീസിനെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കുക. (രണ്ടുപേരും മുടക്കിൽത്തന്നെ ഉൾപ്പെട്ടു) സഭാചരിത്രത്തിന്റെ ഏകദേശ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഇതുപോലുള്ള നിരവധി തെളിവുകൾ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ മുടക്കുകൾകൊണ്ടൊന്നും പൗരോഹിത്യപ്രവചനം നിന്നുപോകുന്നില്ലെന്നു ബോദ്ധ്യമാകുന്നതുമാണ്. കേവലം അധികാരമോഹത്താലും മറ്റും മാർ അബ്ദുള്ളായെപ്പോലെ മുടക്കാകുന്ന ആയുധം കയ്യിലെടുത്തു കണ്ണുമടച്ചു വീശിയാൽ അതു തികച്ചും ആത്മഹത്യാപരമായിരിക്കുമെന്നു അന്ത്യോക്യൻസഭയുടെ ചരിത്രം വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. അന്ത്യോക്യൻസഭയെപ്പറ്റി പൊതുവെ പറയുമ്പോൾ അതു അധിപതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സഭയാണെന്നു കാണാം. ഒരു സഭാചരിത്രകാരനായ മി. ഇ. എം. ഫിലിപ്പ്, തന്നെ അതിനു സാക്ഷ്യം തരുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നതു കാണുക “അന്ത്യോക്യയിലെ യാക്കോബായപാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴിൽ 103 മെത്രാസന ഇടവകകളും 20 മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇടവകകളും ഉണ്ടായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവരുടെ ശക്തി... വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. (മാർ തോമ്മാസ്റ്റീഹായുടെ ഇൻഡിക്സ് നഭ പേജ് 30). എന്നാൽ “13-ാം ശതാബ്ദത്തോടുകൂടി യാക്കോബായസഭയുടെ സുവർണ്ണകാലം സമാപിച്ചു അന്ത്യോക്യാപാത്രിയർക്കീസിന്റേതായിത്തീർന്നു. അക്കാലത്ത് അശ്ശൂരികളായും ഏതാനും സഭാസമുദായങ്ങളായും പൗരോഹിത്യം ചെയ്തുപോയി. സത്യവിശ്വാസികളും പൗരോഹിത്യത്തോടുള്ളവരായിരുന്ന പൂർവ്വമെത്രാസനരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ സ്വാതന്ത്ര്യലിനകളും ജഡീകരമായ ആളുകൾ ആസനസ്ഥരായി... ആദ്യത്തെ പൗരോഹിത്യം സഭയെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നതിനു തുടങ്ങി” (മാർ തോമ്മാസ്റ്റീഹായുടെ ഇൻഡിക്സ് നഭ പേജ് 37)

അബ്ദുൽമിശിഹാ, അബ്ദുള്ളാ, ഇങ്ങനെ രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസന്മാരെയാണല്ലോ ഒരേ കാലത്തു നാം കാണുന്നത്. ഇവരിൽ ആരാണു കാനോനികപാത്രിയർക്കീസ്, ആരാണു ശീശ്മ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നീക്കാര്യങ്ങൾ

കൂടി പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ലേഖനമവസാനിപ്പിക്കാം.

വി. പത്രോസ് തുതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നിയുക്തനാകുന്നതിനും മാർ അബ്ദുൽമിശിഹായും മാർ അബ്ദുള്ളായും പാത്രിയർക്കീസ്സ്ഥാനാർത്ഥികളായി നിന്നു. മുന്പുതന്നെ മുടക്കപ്പെട്ടയാളും കലഹകാരിയുമായ മാർ അബ്ദുള്ളാ നിരസിക്കപ്പെടുകയും മാർ അബ്ദുൽമിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റേതായിത്തീർന്നു. തന്നിരിക്കുന്ന ആശംഭനനായിത്തീർന്ന മാർ അബ്ദുള്ളാ ഡയർബക്കറിലുള്ള റോമൻകത്തോലിക്കരെത്രാന്റെ സന്നിധിയിൽ എത്തി തന്റെ സത്യവിശ്വാസത്തെ പരിത്യജിച്ചും വി: മദ്ബഹാമുന്മാരെ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രതിജ്ഞകളെ അവഗണിച്ചും റോമാ പാപ്പായുടെ ആധിപത്യത്തെ സ്വീകരിച്ചു റോമാസഭയിൽ ചേർന്നു. 10 വർഷം അവിടെയെത്രാനായി കഴിച്ചുകൂട്ടി. (ഇതേ സംബന്ധിച്ചും അദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കീസായ സംഭവത്തെപ്പറ്റിയോ പരിത്രപണ്ഡിതന്മാർ കൂലക്ഷമായി വിമർശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.)

വി. അബ്ദുൽമിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനു തന്റെ ഭരണത്തിൽ പല പ്രയാസപ്പെട്ടവർ തരണംചെയ്യേണ്ടതായി വന്നു. അതിൽ പ്രധാനമായതു് ഉൾപ്പെട്ടതായിരുന്ന മാർ ഇസഹായോസിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതായിരുന്നു. ഈ മെത്രാന്റെ നടപടിഭോഷങ്ങളെപ്പറ്റി വിവർച്ചയും അദ്ദേഹത്തെ വി. സ്ഥലത്തുനിന്നും നീക്കംചെയ്യണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചും ഒട്ടനവധി അപേക്ഷകൾ പാത്രിയർക്കീസിനു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മെത്രാന്റെ നടപടിഭോഷങ്ങളിൽനിന്നും അദ്ദേഹം നിവൃത്തനാകുന്നതിനു പാത്രിയർക്കീസ് പലപ്രാവശ്യം തുണഭോഷിച്ചു. യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. അതിനാൽ, വി: സ്ഥലത്തിരിക്കാൻ അയോഗ്യനായ മാർ ഇസഹായോസിനെ മർദ്ദിനിലേക്കു സ്ഥലംമാറ്റി കല്ലറ കൊടുക്കയും തൽസ്ഥാനത്തു മാർ ക്രിസോസ്റ്റം എന്ന ഒരു മെത്രാനെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മെത്രാൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്ലറയ്ക്കു വഴങ്ങിയില്ല. എത്രക്കുവാൻതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. ഉൾപ്പെട്ടതിൽ ഇരിക്കുവാൻതന്നെ ഉറച്ചു. തന്നി

മിത്തം പാത്രീയർക്കീസ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള മുസ്ലിം (കലക്ടർ) ഈവാനിയോസിനെ മർദ്ദിനി ലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നതിനും ക്രിസ്തോസിനെ സഹായിക്കുന്നതിനും അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ഏഴുത്തുകൊടുത്തു. മുസ്ലിം ഈവാനിയോസിനെ വിളിച്ചു പാത്രീയർക്കീസിന്റെ കല്പനപ്രകാരം പ്രവർത്തിപ്പാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. താൻ ഉൾപ്പെടെ വന്നിട്ടു പത്തുപതിനഞ്ചു വർഷമായെന്നും പല ഇടപാടുകൾ അവിടെയുള്ളതിനാൽ പൊതുനവെ സ്ഥലം മറ്റൊരാളാകാൻ പ്രയാസമുണ്ടെന്നും അവയെല്ലാം തീർത്തു പോകുന്നതിനു രണ്ടാഴ്ചത്തെ സമയം ആവശ്യമുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞ് അവധിസമ്പാദിച്ചു. അദ്ദേഹം വാങ്ങിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം സുൽത്താൻ അബ്ദുൽ ഹമീദിന്റെ പേർക്ക് ഒരു അപേക്ഷയും അയച്ചുകൂടി 300 പവനും അയച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ തലസ്ഥാനനഗരമായ കസ്തനീനോപ്പോലീസിൽ പാത്രീയർക്കീസ് പ്രതിനിധിയായി താമസിച്ചിരുന്ന മാർ തീമോത്തിയോസ് എപ്പിസ്കോപ്പായും പാത്രീയർക്കീസിനോടുള്ള എന്തോ വ്യക്തിപരമായ അസുഖം നിമിത്തം ഈവാനിയോസിനെ സഹായിക്കുകയും തൽഫലമായി ഉൾപ്പെടെ പാത്രീയർക്കീസിന് അധികാരമില്ലെന്നും ഈവാനിയോസ് അവിടെ പരിപൂർണ്ണ അധികാരിയാണെന്നും സ്ഥാപിച്ചു സുൽത്താനിൽനിന്നും വിധിസമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. ന്യായവിരുദ്ധമായ ഈ തീരുമാനം അസ്ഥിരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് പാത്രീയർക്കീസിനും സുൽത്താനെ സമീപിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ തീരുമാനത്തിന്റെയും കോഴിക്കാരായ മന്ത്രിമാരുടെയും സഹായത്തോടെ സുൽത്താനെ കാണുന്നതിനോ കാര്യം സാധിക്കുന്നതിനോ പാത്രീയർക്കീസിനു കഴിഞ്ഞില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ മെത്രാന്മാരുകളെ, ഫർമാനോടുകൂടി ഭരണം നടത്തുന്ന പാത്രീയർക്കീസിന് നിന്നും തടയപ്പെടുത്തുകയും നേരിട്ടുകൊള്ളാൻ എന്നു കരുതി പാത്രീയർക്കീസിന്റെ ഫർമാൻ പിൻവലിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമമായി. അവർ 200 പവൻകൂടി അയച്ചുകൊടുക്കുകയും അങ്ങനെ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ ഫർമാൻ സുൽത്താൻ പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാലമത്രയും പാത്രീയർക്കീസ്

സ്ഥാനത്തിനു കണ്ണുവെച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മാർ അബ്ദുള്ളാ കലണ്ടിയവെള്ളത്തിൽ മീൻപിടിക്കുന്നതിനുള്ള ഈ സന്ദർഭം തക്കത്തിനു വിനിയോഗിച്ചു.

മാർ അബ്ദുള്ളാ പാത്രീയർക്കീസിനോട് മോഹിച്ചു റോമാസഭയെ പരിത്യജിച്ചു. (അപ്പോൾ റോമാസഭ അദ്ദേഹത്തെ മുടക്കി.) അദ്ദേഹം പണംകൊടുത്ത് അധികാരികളെ സഹായിച്ചു. മാർ അബ്ദുൽമിശിഹായുടെ ശത്രുക്കളായ മെത്രാന്മാരെ കൈവശമാക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ശീമയിലുള്ള ഏതാനും മെത്രാന്മാർക്കു റോമൻകത്തോലിക്കസഭയിൽനിന്നും തിരിച്ചുവന്ന മാർ അബ്ദുള്ളാ മെത്രാനെ ഒരു പാത്രീയർക്കീസായി അവരോധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനു ഫർമാനും സിദ്ധിച്ചു. (ഇതു സംഭവമായിട്ട് ആയിടയ്ക്കു മലങ്കരയിൽ സിദ്ധിച്ച അറിവിനെ ആസ്പദമാക്കി പഴയസിമ്മനാരിയിൽനിന്നും മി. ഇ. എം. ഫിലിപ്പിന്റെ ആധിപത്യത്തിൽ പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന “ഇടവകപ്പത്രിക”യിൽത്തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു മാർ അബ്ദുൽമിശിഹാ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ ഫർമാൻ സുൽത്താൻ പിൻവലിച്ചതുകൊണ്ട് ഫർമാനോടുകൂടിയ വേറൊരു പാത്രീയർക്കീസിനെ വാഴിക്കണമെന്നായിരുന്നു.)

ഏതുവഴിയിൽക്കൂടിയാണു മാർ അബ്ദുള്ളാ പാത്രീയർക്കീസിനെ? ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടിയാണോ? ഓർത്തഡോക്സ് (യാക്കോബായ) സഭയേയും അതിന്റെ നിർമ്മല വിശ്വാസത്തേയും ശപിച്ചു അവയെ പരിത്യജിച്ച ഈ മെത്രാപ്പോലീത്താ വീണ്ടും യാക്കോബായസഭയിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം മുമ്പുപെയ്ത വിശ്വാസപാതകത്തിനു വേണ്ട, പ്രായശ്ചിത്തം വല്ലതും കഴിച്ചോ? പത്രോസ് പാത്രീയർക്കീസിന്റെ മുമ്പിലത്തെ മുടക്കു ആരെങ്കിലും അഴിച്ചോ? ഇല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച പാത്രീയർക്കീസിനോട് ഇത്രയും അവിശ്വസ്തതയാണോ? മാർ ഏലിയാസ് തൃതീയൻ പാത്രീയർക്കീസിന് നിന്നു മേൽപ്പട്ടം പ്രാപിച്ച കന്യാനായ മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന മാർ ദീയസുക്കോറോസ് റോമാസഭയിൽ ചേർന്നപ്പോൾ ഏതു വിധമാണു്

അവിടെ സ്വീകൃതനായത്? അദ്ദേഹം ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ എല്ലാ പദവികളും അനുഭവിച്ചിരുന്നോ? അതിനു റോമാസഭ അനുവദിച്ചിരുന്നോ? ഇല്ലായിരുന്നു. കാരണമെന്താണ്? അദ്ദേഹം മുന്പൊരവസരത്തിൽ (പട്ടക്കരനായിരുന്നപ്പോൾ) റോമാസഭയിൽ ചേരുകയും പിന്നീട് അനുതപിച്ച യാക്കോബായ സഭയിലേക്കു പോരുകയും മെത്രാനായി വീണ്ടും റോമാസഭയെ ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നിമിത്തം കുർബാനചൊല്ലുവാൻ പോലും ഒരു ക്ലിപ്തകാലത്തേക്കു അദ്ദേഹം അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല എന്നാണ് അറിയുന്നത്. ഇതു പോലെയെങ്കിലും ഉള്ള ഒരു ശിക്ഷ മാർ അബ്ദുള്ളായും ന്യായമായി അർഹിക്കുന്നില്ലയോ? പരിവർത്തനം ചെയ്യശേഷം തിരിച്ചുവരുന്ന ഒരുവനു നോട്ട് അനുവർത്തിക്കേണ്ട വിധമെങ്ങനെയെന്നു പരിശുദ്ധ ഗ്രീഹന്മാരുടെ കാനോൻ അനുശാസിക്കുന്നതു കാണുക “യഹൂദന്മാരെയോ പുറജാതികളെയോ, വിശ്വാസ വിപരീതികളെയോ പറ്റിയുള്ള ഭയം നിമിത്തം വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ചുപോകുന്ന ഏതൊരു വൈദികനും മുടക്കപ്പെടണം. ശരിയായി അനുതപിക്കുന്നതായാൽ ഒരു അത്മായക്കാരനെപ്പോലെ സ്വീകരിക്കപ്പെടണം”. (ഗ്രീഹന്മാരുടെ കാനോൻ വകുപ്പ് 59 കാണുക ചില കയ്യെഴുത്തു പ്രതികളിൽ 60 എന്നും കാണുന്നു.)

വീണ്ടും ഹുദായകാനോൻ എന്തു പറയുന്നു എന്നു കാണുക. “മനുഷ്യനിൽനിന്നുള്ള ഭയം നിമിത്തം വിശ്വാസം പരിത്യജിക്കുന്ന വൈദികൻ മുടക്കപ്പെടണം. അനുതപിക്കുമ്പോൾ അത്മനിയെപ്പോലെ അവൻ കൈക്കൊള്ളപ്പെടണം എന്നു പരിശുദ്ധ ഗ്രീഹന്മാരുടെ കാനോൻ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.....ബലാൽക്കാരണമായകിലും വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കുന്ന പട്ടക്കാരും ശെമ്മാശന്മാരും തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ അവർ അത്മനികളെപ്പോലെ കൈക്കൊള്ളപ്പെടുകയല്ലാതെ മുമ്പുള്ള പട്ടപഞ്ചനം ഒരിക്കലും നൽകപ്പെടരുത്” (പരിഗണിക്കപ്പെടരുത്) (34-ാം കെപ്പാ. 3-ാം പാസോക്കാ-ഹുദായ) അധികം കൊടുത്തവനോടു അധികം ചോദിക്കും എന്ന പ്രമാണമനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായായ

മാർ അബ്ദുള്ളാ അനുഭവിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ശിക്ഷ എന്തായിരിക്കണം? അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാപരിവർത്തനത്തിനു മനുഷ്യനിൽനിന്നുള്ള ഭയമോ, ബലാൽക്കാരമോ കാരണമായിരുന്നില്ല. പിന്നെയോ പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനം സിദ്ധിക്കാഞ്ഞതിലുള്ള ഇച്ഛാഭംഗവും ദ്രവ്യാഗ്രഹവുമായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം കുറഞ്ഞപക്ഷം ഒരു അത്മനിയെപ്പോലെ കൈക്കൊള്ളപ്പെടുകയും ആ നിലയിൽ സഭാംഗമായി തുടരുകയുമല്ലേ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നതു്? ഇത്രമാത്രം വിശ്വാസത്തിൽ അസ്ഥിരനായിരുന്ന അദ്ദേഹം തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ കാനോൻ നിയമംപോലും പരിഗണിക്കാതെ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പണത്തിന്റെയും സ്വാധീനശക്തിയുടെയും ഫലം മാത്രമായിരുന്നു. പോരാ, അദ്ദേഹം മോഹിച്ചിരുന്ന പാത്രിയർക്കാ സ്ഥാനം സിദ്ധിക്കുകയുക്രിട്ടി! അങ്ങിനെ അവ്യവസ്ഥിതമായി, അകാനേനികമായി പാത്രിയർക്കാപദവിയിൽ ചെന്നുകയറിയ അദ്ദേഹവും സഹവർത്തികളായ മെത്രാന്മാരും തങ്ങളുടെ തലവനും പിതാവുമായ പാത്രിയർക്കീസിനോടു് എത്രക്കുകയും സഭാനിയമങ്ങളെയിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ ശീശ്മക്കാരായിത്തീർന്നു. സഭയുടെ കാനോനുകളെ ലംഘിക്കുന്നതും തലവനോടു് എത്രക്കുന്നതും ശീശ്മയാണെങ്കിൽ അബ്ദൽമിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരത്തിൻകീഴിൽപെട്ട മാർ അബ്ദുള്ളായും കൂടെയുള്ളവരും ശീശ്മക്കാരല്ലയോ? മാർ അബ്ദുള്ളാപാത്രിയർക്കീസ് മൂന്നുവിധത്തിൽ ശീശ്മക്കാരനായിത്തീർന്നു. ഒന്നാമതായി അദ്ദേഹം പശ്ചാത്ത് പാത്രിയർക്കീസിനോടു് എത്രക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തതാൽ ആ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ മുടക്കപ്പെട്ടു. ആ മുടക്കു പിന്നീട് തീർക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല രണ്ടാമതായി, അദ്ദേഹം വി. മദബ്ബാമുന്യാകെ ചെയ്ത പ്രതിജ്ഞകളെ ലംഘിച്ചു റോമാസഭയെ ആശ്രയിച്ചു. മൂന്നാമതായി, അദ്ദേഹം പശ്ചാത്താപമോ പ്രായശ്ചിത്തമോ കൂടാതെയും കാനോൻനിയമത്തിനു് അനുരൂപമല്ലാത്തവിധവും വീണ്ടും വി. സഭയിൽ ചേരുകയും ലൗകിക അധികാരികളെയും പാത്രിയർക്കീസിനോടു വ്യക്തിവിരോധ

മുട്ടു ചില മെത്രാന്മാരെയും കൈവശപ്പെടുത്തി -യഥാർത്ഥ പാത്രീയർക്കീസ് ജീവനോടുള്ള പൊരുതെന്ന-അകാനോനികരായി പാത്രീയർക്കീസുകയും ഫർമാൻ സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ മൂന്നു കാരണങ്ങളാലും അദ്ദേഹം ശീശ് മക്കാരനാണെന്നുള്ളതു സ്വപ്നമാണല്ലോ. “ലാകികകാധികാരികളെ ഉപയോഗിച്ചു പള്ളിയെ (ഇടവകയെ) കരസ്ഥമാക്കുന്ന എപ്പിസ്കോപ്പായും അദ്ദേഹത്തോടു സംബന്ധപ്പെടുന്നവരും മുടക്കപ്പെടണമെന്നത്രെ ഏറ്റവും കഠിനമായി അനുശാസിക്കുന്നത്. (കാനോൻ 7-ാം കെപ്പാ. 2-ാം പാദസാക്ഷം) ഏറ്റവും കഠിനമായി അനുശാസിച്ചു ഇതു “സൈമോന്യ” പാപമാകുന്നു. റോമാസഭയിൽ ചേർന്ന അവസരത്തിൽ മാർ അബൂൽമിശിഹാപാത്രീയർക്കീസിനാലും അതിൽനിന്നു തിരിച്ചുപോന്ന അവസരത്തിൽ റഫമാനിപാത്രീയർക്കീസിനാലും ഇദ്ദേഹം മുടക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുതയും ഈ ഘട്ടത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള അബൂൽമിശിഹാപാത്രീയർക്കീസിൽനിന്നു പൗരോഹിത്യപ്രവാഹമുണ്ടാകുമോ? “അദ്ദേഹം മോകറയില്ലാത്ത സഭയിലെ കറവില്ലാത്ത പൗരോഹിതൻ!” മലങ്കരസഭയുടെ നിയമാനുക്രമത്തിൽ ഈ ശീശ് മക്കാരനായിട്ടുള്ള പട്ടാഭിഷേകങ്ങൾ യഥാർത്ഥ അധികാരിയായ ഫി. കത്തോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിയായ ശീശ് മക്കോപ്പാക്കി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടേണ്ടതാണ്. വലിയൊരു വൃണം-അതു ശരിയായി കഴുകാതെ-പറം മാത്രം കരിച്ചാൽ വൃണം വലുതാകയല്ലാതെ കരിയുമെന്ന് ആരും വ്യാജോഹിഷ്ടപോകേണ്ട.

അബൂൽമിശിഹാപാത്രീയർക്കീസിനെപ്പറ്റി പണ്ഡിതനായ മലങ്കരമല്ലാൻ കോനാട്ടു കോരമാത്തൻ കത്താർ പറയുന്നതു കാണുക. 1908 ധനു 30-ാം-നാൾ മല്ലാൻ അബൂൽ മിശിഹാപാത്രീയർക്കീസിന് അയച്ച ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു-“മുമ്പത്തെ എനിക്ക് അറിയാവുന്നപ്രകാരം അദ്ദേഹം (മാർ അബ്ദുള്ളാ) ദ്രവ്യാഗ്രഹിയാകുന്നു. ദ്രവ്യാഗ്രഹം നിമിത്തം അദ്ദേഹം വിശുദ്ധനായ തിരുമേനിയെ ക്കുറിച്ച് ശങ്കിച്ച് പാപ്പാമന്ത്രിയിൽ ചേർന്നു. അദ്ദേഹം മലങ്കര എന്തുവോൾ ദൈവത്തി

ന്റെ വി. സഭയെ നശിപ്പിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ലണ്ടനിൽവെച്ച സുറിയാനിസഭാ വിശ്വാസത്തെ പരിത്യജിക്കുകയും ശരിയല്ലാത്ത ഇംഗ്ലീഷ് സഭയുടെ കൈവെപ്പിനെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തവൻ-ഇനി മലങ്കരവെച്ച് ഇംഗ്ലീഷ് കാർ ശരിയായുള്ളവരല്ലെന്നു പറയുന്നതായാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിന് എങ്ങനെ കഴിയും?... ഇപ്പോൾ എല്ലാ നിന്ദയുടെയും കാരണം അബ്ദുള്ളാപാത്രീയർക്കീസ് ആകുന്നു..... അബ്ദുള്ളാപാത്രീയർക്കീസ് സുറിയാനിസഭയെ നശിപ്പിക്കുമെന്നും സത്യവിശ്വാസത്തെ നാമാവശേഷമാക്കുമെന്നും ലോകധനത്തിനായി പരമാർത്ഥികളായ ആളുകളെ വിലയ്ക്കു വിൽക്കുമെന്നും ഞാൻ ദീർഘദർശനം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.” ഇന്നു കാണുന്ന അസമാധാനങ്ങൾക്കും അന്തഃഘാതത്തിനും എല്ലാം വഴിതെളിച്ചതു മാർ അബ്ദുള്ളാപാത്രീയർക്കീസും അദ്ദേഹം മൂലം ആവിർഭവിച്ച ശീശ് മക്കോപ്പാക്കി! മല്ലാനച്ചന്റെ ദീർഘദർശനം എത്ര യഥാർത്ഥമായിത്തീർന്നു എന്ന്.

ഒരേസമയത്തു ഇങ്ങനെ രണ്ടു പാത്രീയർക്കീസന്മാർ ഉണ്ടാകുമോ? തന്നിഷ്ടമൂലവും അധികാരമോഹം മൂലവും ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഒരേ സമയത്തു രണ്ടു പാത്രീയർക്കീസന്മാർ ഉണ്ടായി എന്നു വരാം. അങ്ങനെ വരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി ദീക്ഷിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗം എന്താണെന്നു കാനോൻ അനുശാസിക്കുന്നുണ്ട്. “വിശ്വാസഭിന്നത ഇല്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ തന്നിഷ്ടമൂലവും അധികാരമോഹം മൂലവും ഒരു സിംഹാസനത്തിൽ രണ്ടു പാത്രീയർക്കീസന്മാരോ രണ്ടു മെത്രാന്മാരോ പട്ടംകെട്ടപ്പെടുന്നതായാൽ ഒന്നാമൻ ഭരിക്കുകയും രണ്ടാമൻ വെറുതെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യണം. (കാനോൻ 7:1 ഇദായ) ഈ കാനോൻനിയമത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കൂടി നിർമ്മത്സരബുദ്ധി നോക്കുന്നവർക്കുമാർ അബൂൽമിശിഹാപാത്രീയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാനാരോഹണവും ഭരണവും അകാനോനികവും അനധികൃതവുമാണെന്നു കാണാൻ കഴിയും. ഇങ്ങനെ ശീശ് മക്കോപ്പാക്കിസായിത്തീർന്ന മാർ അബ്ദുള്ളായെ അനുക്രമിച്ചവരും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു സ്ഥാനം

പ്രാവിചുവരം ശീശ്മക്കാരെ. അങ്ങനെ മലങ്കരയിലെ ഇന്നത്തെ പാത്രിയർക്കീസുകക്ഷി കൾ ആകമാനം ശീശ്മയിൽപെട്ടിരിക്കുന്നു. ചന്ദ്രികാലേഖകന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ അവരുടെ മേല്പട്ടക്കാരിൽ കൂടി പൗരോഹിത്യവും അവരുടെ പട്ടക്കാരിൽ കൂടി കൂദാശകളും പ്രവഹിക്കാൻ ഇടയില്ല. ശീശ്മക്കാരായിത്തീർന്നശേഷം മറ്റുള്ളവരെ ശീശ്മക്കാർ എന്നു പറയുവാൻ പണിപ്പെടുന്നതും ആ ശീശ്മയുടെ ഒരു ലക്ഷണം മാത്രമാണ്. ഭ്രാന്തുള്ളവർ മറ്റുള്ളവരെ കാണുമ്പോൾ അവരെല്ലാം ഭ്രാന്തന്മാരെന്നും താൻ മാത്രം സുബുദ്ധിയുള്ളവനെന്നും വിചാരിക്കുന്ന വിചിത്ര ചിന്താഗതി മാത്രമേ ഇതിനോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാനുള്ളൂ. മഞ്ഞപ്പിത്തമുള്ള ഒരുവൻ പരമാത്മവിരുദ്ധമായി എല്ലാം മഞ്ഞനിറത്തിൽ കാണുന്നു. രോഗവിമുക്തനാകുന്ന ഒരു കാലം വരുമ്പോൾ സ്വയം തെറ്റിപ്പോയി എന്ന് അനുഭവിക്കുകയുള്ളൂ. ഇപ്പോഴത്തെ മാർ അദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കീസ് അന്ത്യോക്യാസിംഹാസനം. ഔദ്യോഗികമായ നാലു സിംഹാസനങ്ങളിൽ (റോമാ, അലക്സന്ദ്രിയാ, കസ്തന്തീനോപ്പോലീസ് എന്നീ മറ്റു മൂന്നു പാത്രിയർക്കീസ്സിംഹാസനങ്ങളെക്കാൾ) ഒന്നാമത്തേതാണെന്നു 1950 മെയ് 1-ാം തീയതി പുറപ്പെടുവിച്ച കല്പനയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു പത്രപാഠാ കാണുവാൻ ഇടയായി. പാത്രിയർക്കീസുകക്ഷി ആശ്രയിക്കുന്ന 13 അക്കം കാനേനിൽ പോലും നാലാമത്തെ സ്ഥാനമാണ് അന്ത്യോക്യായുള്ളത്. ഒരു ചരിത്രപണ്ഡിതൻ എന്നു പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിക്കാർ പറയുന്ന ഈ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രസ്തുത അഭിപ്രായവും മേല്പറഞ്ഞ ശീശ്മയുടെ ഒരു വകഭേദമെന്നല്ലാതെ എന്തു പറയട്ടെ!

കാതോലിക്കാർക്കു നേർത്ത മേല്പട്ടക്കാരിൽ നിന്നും പട്ടതപനത്വരം പ്രാവിചുട്ടുള്ള ചില പട്ടക്കാരെ വീണ്ടും പട്ടംകൊടുത്തു പാത്രിയർക്കീസുഭാഗത്തെ ചില മേല്പട്ടക്കാർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. “ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പായോ കത്തീശായോ ശൈശ്വാനോ തങ്ങളുടെ പട്ടം വിശ്വാസവിപരീതിയിൽനിന്നുള്ളതാണെന്നു തെളിയിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം രണ്ടാമത് ആരിൽ

നിന്നെങ്കിലും പട്ടം സ്വീകരിച്ചാൽ അയാൾ മുടക്കപ്പെടണം. ആ പട്ടം കൊടുത്തയാളും അപ്രകാരംതന്നെ മുടക്കപ്പെടണം” എന്നു ഗ്രീഹനായുടെ കാനോൻ 65-ാം വകുപ്പിൽ പറയുന്നു. വിശ്വാസവിപരീതമില്ലാതിരിക്കയും സത്യമായ കൈവെപ്പ് ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്തിട്ടും മറ്റാരും മുതിർന്നിട്ടില്ലാത്ത ഇപ്രകാരമുള്ള കൃത്യം ചെയ്യാൻ മടിക്കാത്തതും ശീശ്മയുടെ ഒരു പ്രകടനമാണ്.

മാർ അബ്ദുള്ളാപാത്രിയർക്കീസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണം കയ്യാളിക്കുവാനുള്ള ഒരു വസ്തുവായിട്ടത്രേ മലങ്കരസഭയെ പരിഗണിച്ചത്. എന്നാൽ മലങ്കരസഭ ദൈവത്തിന്റെ സഭയാണ്. അതു ശീശ്മക്കാരുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം കയ്യാളിക്കുവാനുള്ളതല്ല. ഈ സഭയുടെ ശാശ്വതമായ നിലനില്പിനും പരോഗതിക്കും അതിന്റെ ചുമതലകളുടെ തടസ്സരഹിതമായ നിർവ്വഹണത്തിനും അത് ഏതൊരു പൂർവ്വികപുണ്യസിംഹാസനത്തിനു വിധേയമായിരുന്നുവോ ആ മാതേന്താമ്മാഗ്ലീഹായുടെ പൗരസ്ത്യസിംഹാസനം ഇവിടെ പുനഃസ്ഥാപിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നു മലങ്കരസഭയ്ക്കു ബോദ്ധ്യമായി, പൗരോഹിത്യപ്രവാഹകേന്ദ്രമായ ആ കാതോലിക്കാസിംഹാസനം ഇവിടെ പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ വി. അബ്ദൽമിശിഹാപാത്രിയർക്കീസ് മുഖ്യ കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു. മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ആ സിംഹാസനം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള അവകാശത്തെ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയതുമില്ല. യാതൊരു പ്രതികൂലശക്തിക്കും മലങ്കരസഭയുടെ ഈ ന്യായമായ അവകാശത്തിനേൽ ഇനി കൈവയ്ക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. ആ സിംഹാസനത്തിനേൽ വാഴുന്ന പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരിൽനിന്നു പൗരോഹിത്യപ്രവാഹമുണ്ടാകയ്ക്കില്ല എന്നുള്ള ജല്പനം അതരഹിക്കുന്ന അവജ്ഞയോടുകൂടി മാത്രമേ വീക്ഷിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. യഹൂദന്മാർ മഹാപുരോഹിതനും രാജാവും സാക്ഷാൽ ദൈവവുമായ ക്രിസ്തുവിനെ തച്ചെന്നും ഭ്രാന്തനെന്നും ബേത്സബൂബ് എന്നും പറഞ്ഞു പരിഹസിച്ച്. സാധുക്കളായ ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ പക്ഷെ യഥാർത്ഥം അറി

“ചന്ദ്രിക”യുടെ ആദരണീയമായ ഉപദേശവും മുന്നറിയിപ്പും.

(ഫാദർ കെ.പി.പൗലസ് ബി. ഡി., കല്ലറയ്ക്കുപറമ്പിൽ)

1950 ജൂൺ 31-ലെ ചന്ദ്രികയിൽ;
“കാള പെറ്റു എന്നു കേട്ടാൽ കയറെടുക്കുന്ന

ഞ്ഞിപ്പെന്നു വന്നേക്കാം. എന്നാൽ യഹൂദപ്ര
 മാനികൾ, മററർക്കും ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത
 അനേകം അത്ഭുതങ്ങളെയും അടയാളങ്ങളെയും
 കണ്ടിട്ടും അസൂയാകലുഷിതരായി തന്നെ ക്രൂശി
 ക്ക. ക്രൂശിക്ക എന്ന് അട്ടഹസിച്ചു. തന്നെ ക
 രിശിൽ തൂക്കി വധിക്കാൻ വിധിച്ചു പീലാത്തോ
 സുപോലും അയാളുടെ വിധിന്യായത്തിൽ പറ
 യുന്നത് അവനിൽ ഒരു കുറ്റവും കാണുന്നില്ല
 എന്നായിരുന്നു. എങ്കിലും അവർക്ക് അവിട്ടു
 ണ്ഞെ ക്രൂശിക്കണമായിരുന്നു. അവർക്കു പ്രധാ
 നാചാര്യനായി ഹന്നാനും കയ്യോപ്പായും മ
 തി. സത്യാഹാപരോമിതനായ ക്രിസ്തുവിനെ
 വേണ്ടോ. എങ്കിലും വിജയശ്രീയോടുകൂടി താൻ
 ഉത്ഥാനം ചെയ്തു. അവർ അപഹസിച്ചതു
 കൊണ്ടോ പീഡിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടോ കരീശിൽ
 തൂക്കി കൊന്നതുകൊണ്ടോ അവിട്ടു ണ്ഞെ മഹിമ
 യ്ക്കോ രാജതപത്തിനോ പരോമിത്യത്തിനോ
 യാതൊരു കുറ്റവും വന്നില്ല. വി: അബൂൽമി
 ശിഹാപാത്രിയർക്കീസിന്റെ പട്ടതപത്തിനോ
 സ്ഥാനത്തിനോ യാതൊരു കുറ്റവുമില്ലെന്നുള്ളതു
 ഹു രാജ്യത്തിലെ കോടതിവിധികൾ മൂലവും
 മറ്റും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ലോകത്തിലു
 ള്ള എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും സമ്മതിച്ചു സ്വീ
 കരിക്കുന്നതുമായ പരമാർത്ഥമായിരുന്നിട്ടും അ
 ദ്രോഹത്തെയും അദ്രോഹത്തിൽനിന്നും പരോ
 മിത്യസ്ഥാനങ്ങൾ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള പരിശുദ്ധ
 പിതാക്കന്മാരെയും അവർക്കു പരോമിത്യമി
 ല്ലെന്നും അവരിൽകൂടി പരോമിത്യപ്രവാഹം
 നടക്കുന്നില്ലെന്നും പറയുന്നത് ഭിന്നതയെ നില
 നിർത്തുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗവും വി. സഭയോടു ചെ
 യ്ക്കുന്ന പാതകവും പരിശുദ്ധാത്മാവിനു വിരോ
 ധമായുള്ള പാപവുമാകുന്നു എന്നല്ലാതെ എന്തു
 പറയട്ടെ.

സ്വഭാവം ബുദ്ധിയുള്ളവൻ ചേർന്നതല്ല. ഏതോ ഒരു പ്രചരണവിദഗ്ദ്ധൻ കാള പെറ്റു എന്നു പ്രചരിപ്പിച്ചു.....കിട്ടിയ അറിവ് ഉത്ഭവിച്ച സ്ഥാനം വിശ്വാസയോഗ്യമോ? അതു സംഭവ്യമോ? അതിനൊരു മറുപടുമുണ്ടോ? അതേ വിഷയത്തെപ്പറ്റി മറുത്തവർ എന്തു പറയുന്നു? യുക്തി എന്തു അവശ്യപ്പെടുന്നു? എന്നെല്ലാം കൂടി ചിന്തിച്ച ശേഷമേ സാമാന്യ ബുദ്ധിയുള്ളവർ അതു അപ്പടി സ്വീകരിക്കുകയുള്ളൂ. എത്ര വിശിഷ്ടനേയും ഒറ്റ വാചകം കൊണ്ടു മറുത്തുനോക്കാം.....ഇത്ര അവസരത്തിൽ വി. പാത്രിയക്കാസിഫോസനത്തിൻകീഴിൽ നിൽക്കുന്നവരോടു ഞങ്ങൾക്ക് ഒരുപേക്ഷയുണ്ട്. യോഗ്യമായ രീതിയിലുള്ള ഒരു ഹൃദയപരിശോധന ഇത്ര അവസരത്തിൽ നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.....സ്വാധാനത്തെ ദേവീക്ഷണ ഒരു മേൽപ്പട്ടക്കാരനും നമ്മുടെ വി: സഭയിൽ ഇല്ല.....അവരുടെ നിലയെ വേണ്ടതുപോലെ ഗ്രഹിക്കാതെ പ്രചരണത്തിന്റെ മാഹനീയതയിൽപെട്ടു നിഷ്കളങ്കമായ അവരുടെ പൗരോഹിത്യത്തെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നതു യോഗ്യമാണോ ചർച്ചയാണോ പത്രാനുയോജ്യമാണോ എന്നു നാം ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.....അതിപ്രധാനമായ ഒരു ഘട്ടത്തിലാണ് നാം നിൽക്കുന്നത്” എന്നിപ്രകാരം എഴുതിക്കൊണ്ടു.

മുഖപക്ഷവും മുൻവിധിയും കൂടാതെ, വി: പനലൂ. സ്റ്റീഫാ കൽപ്പിക്കുന്നതുപോലെ “സകലവും ശോധനചെയ്ത സത്യത്തെ മുറുകെ പിടിപ്പിൻ” എന്നുള്ള സത്യാന്വേഷണത്തിന്റെ ആദർശമാണ് ഇവിടെ ചന്ദ്രിക നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. ബുദ്ധിപൂർവകമായ അന്വേഷണവും വിവേചനയും കൂടാതെ, പ്രചരണവിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ വലയിൽപെട്ട്, അവർ തൻകാൽമാറ്റത്തിനായി പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത് അന്ധമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ “നിഷ്കളങ്കമായ പരരോഹിത്യത്തെ അധീക്ഷേപിക്കുന്നത്” അയോഗ്യമെന്നു ചന്ദ്രിക

അതിന്റെ വായനക്കാരെ താക്കീതുചെയ്തു കാണുന്നത് അഭിനന്ദനാർഹമാണ്. സത്യാന്വേഷണത്തിനായുള്ള ചന്ദ്രികയുടെ ഈ ആഹ്വാനം ഇപ്പോഴേങ്കിലും ഉണ്ടായതു വളരെ ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമായിരിക്കുന്നു. ചന്ദ്രികാ വായനക്കാർ ഈ ആഹ്വാനം സരണം സത്യം ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞു. അതിനെ മറുകെ പിടിക്കുമെന്നും, അതിനകം യാതൊരുവിധ അധിഷ്ഠിത പണ്ഡിതരും ചാടി പുറപ്പെട്ടുകയില്ലെന്നും, സമാധാനമുഖം കാലവിളംബമന്വേ ദൃശ്യമാകുമെന്നും വിശ്വസിക്കുകയോ? അതിപ്രധാനമായ—സത്യത്തെ ശ്രീശിക്കുകയോ വണങ്ങുകയോ രണ്ടിൽ ഒന്ന് ചെയ്യേണ്ടതായ ഒരു ഘട്ടത്തിലാണ് നാം നിൽക്കുന്നത്.

സത്യത്തിന് സർവ്വോപരിസ്ഥമായ ഒരു സ്ഥാനം നൽകി, കാര്യകാരണസാധിതം പ്രതിപാദിച്ചുപോന്ന ആ ലേഖനത്തിന്റെ അവസാന പാദഗ്രാഹം “വി: സഭ എന്താണെന്നും, പൗരോഹിത്യമെന്താണെന്നും, ഇവിടുത്തെ കത്തോലിക്കാസ്ഥാപനം എന്താണെന്നും, എങ്ങിനെയാണെന്നും, എന്നാണെന്നും അറിയാവുന്നവരാണ് വി: സിംഹാസനത്തോടു കീഴ് വഴക്കമുള്ള മലങ്കര സുറിയാനിക്കാർ” എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞാണ് അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രചരണവിഭാഗം “കാള പെറ്റ” എന്നു പറഞ്ഞതു കേട്ട കൗരട്ടത്തുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടതു പോലെ വ്യാജപ്രചരണപകിട്ടിൽ മയങ്ങി സ്ഥിതിഗതികൾ “വേണ്ടതുപോലെ ഗ്രഹിക്കാതെ” വന്ദ്യ തിരുമേനിമാരുടെ “പൗരോഹിത്യത്തെ അധിഷ്ഠിപ്പിക്കുന്നു” എന്നു കുറപ്പെടുത്തുകയും പാത്രീയർക്കിസുകക്ഷികൾ “യോഗ്യമായ രീതിയിലുള്ള ഒരു ഹൃദയപരിശോധന ഈ അവസരത്തിൽ നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു” എന്നും ചന്ദ്രിക പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനും പുറമെ അവിടെയും ഇവിടെയും കേട്ടതും പ്രചരിച്ചതും അതേപടി വിശ്വസിച്ചിരിക്കാതെ ഒരു ഗവേഷണം തന്നെ നടത്തി, ആ പാദമൂലം (കിട്ടിയ അറിവിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനത്തിന്റെ വിശ്വസ്തതപോലും) ഒരു പുന:പരിശോധനയെയും, അതിന്റെ ഉള്ളിൽ വല്ല കഴമ്പും ഉണ്ടോ എന്നു അറിഞ്ഞശേഷം മാത്രമേ അഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കാവൂ എന്നും;

അല്ലാതെ വല്ലതും വല്ലേടത്തും വല്ലവനും പറഞ്ഞു അല്ലെങ്കിൽ എഴുതി എന്നു പറഞ്ഞു തിരുമേനിമാരുടെ പൗരോഹിത്യത്തെ അധിഷ്ഠിപ്പിക്കുന്നത് യോഗ്യമോ പത്രാന്വേഷ്യമോ അല്ലെന്നു ചന്ദ്രിക താക്കീതു നൽകുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ സർവ്വധ്വാനമായ കാര്യങ്ങളിലേക്ക്—വി: സഭ പൗരോഹിത്യം, കത്തോലിക്കാസ്ഥാപനം എന്നിവകളിലേക്ക്—ചർച്ചക്കാർ സങ്കോചമന്വേ അവയെല്ലാം “അറിയാവുന്നവരാണ് വി. സിംഹാസനത്തോടു കീഴ് വഴക്കമുള്ള മലങ്കര സുറിയാനിക്കാർ” എന്നു കേവലമായി പറഞ്ഞു. “ആന കടമ്പ കടന്നതുപോലെ” കടന്നുകളഞ്ഞതു അശേഷം യോഗ്യമായി എന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവസംബന്ധിച്ച സത്യാന്വേഷണത്തിനും ഒരു പുന:പരിശോധന നടത്തിയാൽ അതു സ്വതന്ത്ര്യങ്ങൾക്ക് കടകവിരുദ്ധമായിത്തീരുമെന്നു കണ്ട ചന്ദ്രിക സൂര്യന്റെ മുഖിന്തിന്നെന്നാവണം സത്യത്തിന്റെ മുഖിന്തിന്നും ഓടി ഒളിക്കുവാൻ നോക്കുന്നതു കാണുക. അവിടെ പകുതി ഇവിടെ പകുതി എന്നു പറഞ്ഞതു ശരിതന്നെ.

“ഏതോ ഒരു പ്രചരണവിഭാഗം” (ആരെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ—ലേ) കാള പെറ്റ എന്നു (അബ്ദൽ മംഗിമാ ബാവാ യെ സുന്നഹദോസ് നീക്കി എന്നു—ലേ) പ്രചരിപ്പിച്ചു. അതു സംഭവ്യമോ എന്നു ചിന്തിക്കാതെ എടുത്തുപാടുന്നത് എത്ര നിർഭയമാണു... കിട്ടിയ അറിവ് ഉൽഭവിച്ച സ്ഥാനം വിശ്വാസയോഗ്യമാ? അതു സംഭവ്യമോ? അതിനൊരു മറുപടിയുണ്ടോ? അതു വിഷയത്തെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവർ എന്തു പറയുന്നു? യുക്തി എന്താവശ്യപ്പെടുന്നു? എന്നു ചിന്തിച്ചശേഷമേ സാമാന്യബുദ്ധിയുള്ളവർ അതു സ്വീകരിക്കുകയുള്ളൂ. സത്യം ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു ചന്ദ്രിക പറയുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ പ്രവർത്തി കാതലായ കാര്യങ്ങളിലുള്ള തെറ്ററിയാതെ അനക്കാതെ അവയുടെ മുതലെടുക്കാനാണ് എന്നു ഇതാ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ഇവിടെ സ്മരണയിൽ വരുന്നത്, പരിശോധനയും ശാസ്ത്രീകളെയും സംബന്ധിച്ച നമ്മുടെ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്ത വചനങ്ങളാണ്. “അവർ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതെല്ലാം അനുസരിച്ചു

പത്രാധിപക്കുറിപ്പുകൾ.

പതിനഞ്ചു നോമ്പ്

പതിനഞ്ചുനോമ്പ് വി: മാതാവിന്റെ വാങ്ങിപ്പിന്റെ പെരുനാളിലാണവസാനിക്കുന്നത്. പത്രങ്ങളുനോമ്പിൽ വി. അപ്പോസ്തോലന്മാരെയും അവരുടെ സുവിശേഷപ്രവരണത്തിനായുള്ള ത്യാഗസന്നദ്ധതയേയും നാം സ്മരിക്കുന്നതുപോലെ പതിനഞ്ചുനോമ്പിൽ ദൈവമാതാവും വിശുദ്ധന്മാരുടെ മണിമകടവുമായ വി: കന്യകമറിയാമിനെയും അവളുടെ ജീവിതശുദ്ധിയേയും, താഴ്മയേയും നാം അനുസ്മരിക്കുന്നു.

വി: മാതാവിന്റെ സവിശേഷമായ ദൈവാശ്രയമൂലമാണു ദൈവപുത്രൻ അവളിൽ ജന്മമെടുക്കുന്നതിനു സാധിച്ചത്. “ദൈവത്തിന്റെ ദാസി, തന്റെ തിരുവിഷ്ണുപ്രകാരം എ

ചെയ്തിൽ, എന്നാൽ അവരുടെ പ്രവർത്തികളിൽപ്രകാരം ചെയ്യരുത്” എന്നെന്നാൽ അവർ പറയുന്നതല്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല” എന്നാണു കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നത്.

ചന്ദ്രികയുടെ സത്യാന്വേഷണത്തിനുള്ള ആഹ്വാനം അനുസരിച്ച് അതിന്റെ വായനക്കാര നിവർത്തിച്ചു സത്യത്തിന്റെ പിന്നിൽ അണിനിരക്കുമെന്നും ചന്ദ്രികയുടെ പിന്നിലുള്ളവരും ഇനിയേലേങ്കിലും അതിനു പ്രചോദനം നൽകുമെന്നും “സകലവും ശ്രദ്ധനചെയ്തു സത്യത്തെ മുറുകെ പിടിപ്പിൻ എന്നുള്ള പൗലുസ്സുശ്ലീഹായുടെ കല്പന ശിരസ്സാ വഹിക്കുമെന്നും ആശിക്കട്ടെയോ? നഭോന്തരീക്ഷത്തിൽ സത്യത്തിനു നമിക്കുവിധം വിഹരിക്കുവാൻ എന്നു സാധിക്കുമോ അന്നുമാത്രമേ അസത്യത്തിന്മേൽ അടിയറുപ്പിച്ചു നിൽക്കുന്ന അനമാധാനം അന്തർലാഗ്നചെയ്യുകയുള്ളൂ.

സമാധാനകാംക്ഷികൾ സത്യത്തിന്റെ പിന്നിൽ അണിനിരക്കുക: അപ്പോൾ സമാധാനം താൻ വന്നുകഴിഞ്ഞു.

സത്യമേ ജയിച്ചാലും! ചന്ദ്രിക തന്റെ അൽപ്പവെളിച്ചം അതിനു നൽകിയാലും!

നിക്ക ഭവിക്കട്ടെ” എന്നു പരിപൂർണ്ണ ആത്മാർപ്പണം ചെയ്തവർക്കല്ലാതെ ആർക്കാണ് പറയുവാൻ സാധിക്കുന്നത്? ആ ദൈവാശ്രയത്തിന്റെയും വേർപെട്ട ജീവിതത്തിന്റെയും ഫലമായി എല്ലാ തലമുറകളും അവളെ വാഴ്ത്തുന്നു. എന്നാൽ വി: കന്യകയെ വാഴ്ത്താത്ത അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇന്നു ലോകത്തിലുണ്ടെന്നുള്ളതു നമുക്കഭിമാനകരമല്ല. ഈ ദൂരവസ്ഥയ്ക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു നേതാക്കന്മാരും മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

വ്യക്തിപരമായ ജീവിതശുദ്ധിക്കു വി.കന്യക മാർഗ്ഗദർശിത്വം നൽകുന്നതുപോലെ, കുടുംബങ്ങളുടെ ശുദ്ധീകരണത്തിനും അവളുടെ മാതൃക പ്രചോദനം നൽകുന്നുണ്ട്. വി: യേശുസേഫ് നായകനും, വി. മാതാവ് നായികയും യുവാവായ യേശു അംഗവുമായ കുടുംബം എക്കാലവും ലോകത്തിനു നിസ്പാത്ഥമായ സ്നേഹത്തിനും സേവനത്തിനും സഹകരണത്തിനും ഉത്തേജനം നൽകുന്നതാണ്. കുടുംബങ്ങൾ ക്രിസ്തുസഭയുടെ സുപ്രധാനഘടകങ്ങളാണ്. വി. പൗലുസ് ചില വീടുകളിലെ സഭയെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്. സഭയുടെ ശക്തി കുടുംബത്തിന്റെ ശക്തിയിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. പടിഞ്ഞാറൻരാജ്യങ്ങളിൽ കുടുംബങ്ങളുടെ ശിഥിലീകരണം സഭയുടെ താഴ്മയ്ക്കും ഇടയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കുടുംബത്തെ ഉയർത്തി സഭയെ ഉയർത്താൻ തീവ്രയത്നം പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ നടക്കുന്നുമുണ്ട്.

മലങ്കരസുറിയാനിസഭയുടെ ശക്തി എക്കാലവും അതിന്റെ കുടുംബങ്ങളിലാണു സ്ഥിതിചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. പാശ്ചാത്യമിഷ്യനറിമാരുടെ കൈയേറ്റം മൂലം സുറിയാനിസഭാന്തരീക്ഷത്തിൽ ചില കൊടുങ്കാറ്റുകളും കോളിളക്കങ്ങളുമൊക്കെ ഉണ്ടാക്കിയെങ്കിലും സഭായാനന്ദപാത്രം പാടെ വിപാടനചെയ്യപ്പെടാതെ അതിനെ സൂക്ഷിച്ചു കൈസുവകുടുംബങ്ങളും വിശേഷിച്ച് അവയിലെ നായികമാരുമാണ്. ചില വീടുകൾ സഭയെ പരിത്യജിച്ചാലും സ്രീകളുടെ ഭക്തിവൈരാഗ്യംകൊണ്ടു വിശ്വാസത്തെ

പരിരക്ഷിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്. കാതോലിക്കാ വിശ്വാസത്തോടു സ്രീകൾക്ക് അപരിത്യാജ്യമായ ഒരു ബന്ധമുണ്ടെന്നുള്ളതു വിസ്മരിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. എങ്കിലും അടുത്തകാലങ്ങളിൽ സ്രീകൾ ഉയർന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും യുദ്ധസേവനത്തിനും ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കും വീടും നാടും വിട്ടു അന്യദേശങ്ങളിൽ പോകുന്ന പതിവു സാധാരണമായിട്ടുണ്ട്. തന്മൂലം അഭംഗമായി നാം പരിരക്ഷിച്ചുപോന്ന കുടുംബക്കൂട്ടയുടെ സനാതനനില നഷ്ടപ്പെട്ടുവരുന്നുണ്ട്. കുടുംബങ്ങൾ പാരതന്ത്ര്യത്തിനും വിധേയമായിരിക്കുന്നു. സ്രീകളുടെ വസ്രുധാരണരീതി മാറുന്നു, ആശയങ്ങൾ മാറുന്നു, സംസ്കാരഗതികളിലു മാറുന്നു. സഭയോടുള്ള ഭക്തി മാറുന്നു; വീടുഭരണത്തിലും കുഞ്ഞുങ്ങളെ വളർത്തുന്നതിലുമുള്ള ആസക്തി കുറയുന്നു. കത്തോലിക്കർ വിധേയമല്ലാതിരുന്ന എത്ര സുറിയാനി കുടുംബങ്ങളിലെ സ്രീകളെയാണ് അന്യമതസ്ഥന്മാർതന്നെ വിവാഹം കഴിച്ചിരിക്കുന്നത്. ധനസമ്പാദനത്തിനു സ്രീകൾ വെളിയിൽ പോകുന്ന രീതി വർദ്ധമാനമായിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം ഈ സ്ഥിതിഗതികൾക്കു ശമനം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. കുടുംബത്തിന്റെ സാമ്പത്തികനിലയ്ക്കും സഭയുടെ വിശ്വാസസംരക്ഷണത്തിനും ശോചനീയമായവിധത്തിൽ ക്ഷതംപറയുന്നുവെന്നുള്ളതാണതിന്റെ ആകമാനഫലം. തൊട്ടിൽ ആട്ടുന്ന കൈ രാജ്യത്തെ ഭരിക്കുന്നു. ഗൃഹനായികമാർ രാജാക്കന്മാർക്കു തുല്യരാണ്. നിസ്സാരധനലാഭത്തിനുവേണ്ടി ഗൃഹഭരണം സ്രീകൾ പരിത്യജിക്കുമ്പോൾ കുടുംബത്തെയെന്നു മാത്രമല്ല, സഭയേയും രാജ്യത്തേയും അവർ അന്വർത്തിക്കുകയാണ്. ഈ കൃത്യവിമോചത്തിന്റെ അനുഭവം ദുസ്സഹമായ വിധത്തിൽ ലോകം ഇന്ന് അനുഭവിക്കുന്നു. കൂടുതൽ അനുഭവിക്കേണ്ടതായും വരും. സ്രീകളെ കുടുംബങ്ങളിലേക്കു പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നതിനു സഭ സജീവനേതൃത്വം നൽകേണ്ടതാണ്. വി. സഭ പതിനഞ്ചുനൂറ്റാണ്ടിൽ, ലോകം വാഴ്ത്തുന്ന വി. മാതാവിനെ ഭാഷിക്കുമ്പോൾ, അവളുടെ പിന്നടിക്കളിൽ നടക്കുന്നതിനു നമ്മുടെ സ്രീകളെയും പ്രേരിപ്പിക്കാം.

സഭാപഞ്ചാംഗപരിഷ്കരണം.

കിഴക്കൻസഭകൾ എല്ലാത്തന്നെ പഴയ ജൂലിയൻപഞ്ചാംഗമാണുപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഗ്രിഗറി പാപ്പായുടെ കാലത്തു; ചില ശാസ്ത്രീയ കണക്കുകൂട്ടിന്റെ ഫലമായി, പഴയ പഞ്ചാംഗം ഉപേക്ഷിക്കയും ഗ്രിഗോറിയൻപഞ്ചാംഗം നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. തൽഫലമായി റോമാസഭയും അതിൽനിന്നു തുടങ്ങിയ പാശ്ചാത്യസഭകളും ക്രിസ്തുമസ്സ് ഡിസംബർ 25-ാംതീയതിയും പൗരസ്ത്യസഭക്കാർ ജനുവരി 7-ാംതീയതിയുമാണാഘോഷിക്കുന്നത്. ഈ വ്യത്യാസം മറെറല്ലാ പെരുനാളുകളെയും ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടു ക്രിസ്തുമസ്സുകളും രണ്ടു ഇയസ്റ്ററുകളും ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആചരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇൻഡ്യപോലെയുള്ള അക്രൈസ്തവരാജ്യങ്ങളിൽ രണ്ടു ക്രിസ്തുമസ്സുകളിൽ തന്നെയാണോ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിക്കുന്നതെന്നു സംശയിക്കാറുണ്ട്. ഈ ദുരവസ്ഥ ഉണ്ടാകാതിരുന്നെങ്കിൽ കൊള്ളാമായിരുന്നുവെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

ഇതെങ്ങനെ വന്നുകൂടിയെന്നു നാം അവധാനപൂർവ്വം ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. റോമാസഭയുടെ സ്വേച്ഛാപ്രഭുത്വവും പൗരസ്ത്യസഭകളെയുള്ള അവഹേളനവുമാണ് ഇതിനിടയാക്കിയതു്. സഭയുടെ പൂർവ്വീകനടപടി നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസിനു മാത്രമെ പാരമ്പര്യബലമുള്ളതും സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസുകളാൽ മുദ്ര ഇടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ വിശ്വ സഭയുടെയോ ആചാരങ്ങളുടെയോ മാറ്റാൻ അധികാരമുള്ളൂ. റോമാസഭ മാത്രമെ സ്വതന്ത്രസഭയുള്ള എന്നുള്ള മധ്യന്തറാണ്ടുകളിൽ ആവിർഭവിച്ച അഭിപ്രായഗതിയുടെ ഫലമായിട്ടാണ് പരാതന പാത്രിയർക്കാസിന്മാനങ്ങളായ അന്ത്യോഖ്യാ, കസ്തന്തീനേസ് പോലീസ്, അലക്സാന്ത്രി മുതലായവയെ അവഗണിച്ച് ഇങ്ങനെയൊരു മാറ്റം വരുത്താൻ ഇടയാക്കിയതു്. വിപ്ലവകരമായ ഈ നടപടിക്കു റോമാ ഉത്തരം പറയേണ്ടതാണ്. സഭയ്ക്കിനതീതമായ ദൈവത്തിന്റെ ജനനത്തീയതിയേയോ, മരണത്തീയതിയേയോപററി നാം ആചരണംകൊള്ളേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ

ആകമാനസഭയുടെ നിശ്ചയത്തെ മാറ്റി, സഭയിൽ വിപ്ലവാത്മകമായ നടപടികൾ വരുത്തിയതിന് ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളവർ സമാധാനം പറയേണ്ടതാണ്. പ്രതിഷേധരൂപത്തിലേക്കിലും റോമാസഭയുടെ ഈ കയ്യേറ്റത്തോടു പെരുമസ്സുവഭക്കാർ അനുകൂലിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. തീയതി മാറ്റണമെങ്കിൽ എല്ലാ സഭക്കാരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി അവരുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടെ മാത്രം ചെയ്യണം. അതാണ് ധീകൃതമായിട്ടുള്ളത്. അല്ലെങ്കിൽ സഭാഗൗരവത്തോടു ചെയ്യുന്ന വലിയ അനീതിയാണ്.

മാതോമ്മാ സഭാമണ്ഡലം ഗ്രിഗോറിയൻ പഞ്ചാംഗം അംഗീകരിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതായറിയുന്നു. പ്രസ്തുത സഭ ഈ മാറ്റം വരുത്തുന്നതു പെരുമസ്സുവഭകളുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽനിന്നതിനെ അകറ്റുകയാണെന്നും മലങ്കരയിലെ സഭാ ഐക്യത്തിന് കൂടുതൽ പ്രതിബന്ധമുണ്ടാക്കുകയാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ചരിത്രം നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു പ്രസംഗം.

റീത്തു ബിഷോപ്പായ മാർ സേവേറിയോസു തിരുമേനി റോമിൽ പോയിരിക്കുകയാണ്. ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു പോയ ഇത്തരം ബിഷോപ്പന്മാർ ചെയ്തതായി ഇവിടെ കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു നടപടി അദ്ദേഹം അനുഷ്ഠിച്ചതായി പത്രങ്ങളിൽ കാണുന്നു. ആയ തുവത്തിക്കാൻ റേഡിയോ വഴി അദ്ദേഹം ഒരു പ്രസംഗം പ്രക്ഷേപണം ചെയ്തു എന്നുള്ളതാണ്. ആ പ്രസംഗത്തിൽ റോമാ നഗരത്തെപ്പറ്റിയും പാപ്പാതിരുമേനിയെപ്പറ്റിയും കൽക്കരി ന്യൂകാസിൽ പട്ടണത്തിൽ വില്ലനയ്ക്കു കൊണ്ടു പോകുന്ന രീതിയിൽ വിദേശീയനായ അദ്ദേഹം ചില സംഗതികൾ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു പത്രോസിന്റെ ഭദ്രാസനപ്പള്ളി പണ്ടിയുന്നതിന് 176 കൊല്ലങ്ങൾ എടുത്തുവെന്നും ചിലവ് ഒരു കോടി പവനാണെന്നും മറെറല്ലാ സഭാനേതാക്കന്മാരും പക്ഷപാതപൂർണ്ണമായി പെരുമാറുമ്പോൾ പാപ്പാതിരുമനസ്സുകൊണ്ടുമാത്രം സകലാരയും നിസ്വാർത്ഥമായി കരുതുന്നുവെന്നും ദൈവത്തിന്റെ ബഹുമാനത്തിനെന്ന ഭാ

വേന വേഷം കെട്ടുന്നവർ മതഭിന്നതകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുമാത്രമേ ഞ ചെയ്യുന്നതെന്നും മാർപാപ്പായെ ധിക്കരിക്കുന്നവർ മരിക്കുമെന്നും ഭരണം അനേക സൂതിവചനങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. തഴമ്പിച്ച റോമാക്കാരും റോമിൽ ചെന്ന് ഇത്രമേൽ സൂതിപാലകന്മാരായി ചമഞ്ഞുകളിട്ടില്ല. പുതുക്കുമാർക്കാണ് മറ്റാർക്കും അറിയാൻ പാടില്ലാത്ത ചരിത്രങ്ങൾ നിശ്ചയമുള്ളത്! കിഴക്കൻ റോമായിൽ ചേരുകയും വിടുകയും ചെയ്യുന്നതു സാധാരണമായതുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ വിശ്വാസം ആർജ്ജിക്കുന്നതിന് ഈ സൂതിവചനങ്ങൾ ആവശ്യമായിരുന്നേക്കാം. ഭിന്നതകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് പാപ്പാതിരുമേനിക്കു വല്ല ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ടായിരുന്നോ എന്ന് ബ്രിട്ടീഷ് ചരിത്രം പറിച്ച സേവേറിയോസ് തിരുമേനി ഒരു പുനരാലോചന ചെയ്യേണ്ടതാണ്. പാപ്പാമാർ മാത്രം നിസ്വാർത്ഥസേവനം ചെയ്യുന്ന എന്നത് പള്ളികളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സുറിയാനിക്കാർക്കു വിശ്വാസനീയമല്ല. പാപ്പായെ ഏതുക്കുന്നവർ ചരിക്കുകെങ്കിൽ അധികാരികളെ അന്യായമായി ധിക്കരിക്കുന്നവർക്കും ഏതെങ്കിലും ശിക്ഷ ഉണ്ടാകുമെന്നന്യായമായി വിചരിക്കേണ്ടതാണ്.

എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ ചരിത്ര നിർമ്മിക്കുന്ന ഭാഗം 1653-ൽ ആണ്. മലബാറിലെ ശീശ്മ യാക്കോബായസഭ മാർപാപ്പായുമായ ബന്ധം വേർപെടുത്തിയെന്നുള്ളതാണ് ഈ ചരിത്രം എങ്ങനെയുണ്ടായതാണെന്നു സാധാരണക്കാർക്കു സുഗ്രാഹ്യമായിരിക്കുന്നില്ല. പോർട്ടുഗീസുകാർക്കു മുമ്പു റോമാസഭ ഇവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു എന്ന് റോമാ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരായ പാളോളി മുതലായവർ പറയുന്നു. 1653നു മുമ്പു മലങ്കരസഭ റോമാ ബന്ധത്തിലാണിരുന്ന ടുള്ളതെന്നുള്ളതിന് പുതിയ രേഖകൾ വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ ചരിത്രാനുപാധികൾക്കു വളരെ സഹായകരമായിരിക്കും.

സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാൻ കോൺഗ്രസ് പ്രസിഡൻ്റ്.

ശ്രീ ജേക്കബ് കയ്യന്റെ നിയുക്തം മലം ഒഴിവുവന്ന സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാൻ കോൺഗ്രസ്

“താപസാധ്യാത്മികത്വത്തിന്റെ സത്ത.”

(പ്രൊഫ്. വി. ജി. മാത്യു എം. ഏ. ബി. ഡി.)

(തുടർച്ച)

തപശ്ശ്യയിൽ, അനുസരണമെന്തെങ്കിലും എന്താണുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്? ആദ്യമായി ആത്മാവിനെയും ശരീരത്തെയും ലൗകികബന്ധങ്ങളെയുംപറ്റി പ്രവേശകനാണുകാവുന്ന ആകാശത്തിൽനിന്നും ആകാശത്തിൽനിന്നും അയാളെ മോചിപ്പിക്കുന്നു; അതോടുകൂടി അയാൾക്കു യഥാർത്ഥമോചനത്തിന്റെ അവശ്യഗുണങ്ങളായ ആത്മീയപ്രശാന്തതയും അക്ഷോഭ്യതയും കൈവരുന്നു. സ്വന്തം ഇച്ഛയിൽനിന്നും ലൗകികത്വത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്നും വിമുക്തനായ ഒരു വൻ മാത്രമേ പ്രാർത്ഥനാനിരതമായ ഒരു ജീവിതത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കാൻ സാധിക്കുന്നുള്ളൂ. അനുസരണത്തിന്റെ വേറൊരു ഗുണമിതാണ്. പ്രാർത്ഥനയുടെ അത്യുത്തമമായ പദവിയിലേക്കു കതികൊള്ളാൻ വൈദ്യനാ ആത്മാവിനെ അതു കടിഞ്ഞാണിട്ടു പിടിച്ചു, ആ പദവിയിലേക്കു അതു ആത്മാവിനെ സാവധാനമെത്തിക്കുന്നു. ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ ഉത്കൃഷ്ടപദവിയിലെത്തിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ ഏതൊരാൾക്കും അയ്യോമോ നിരാശയോ നേരിടാവുന്നതാണ്ല്ലോ. “ദൈവത്താൽ വിളിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ദൈവികവരപ്രസാദങ്ങളുടെ രഹസ്യങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന അത്യുത്തമവും അഹങ്കാരവും” പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തെ സാധാരണയായി തടസ്സപ്പെടുത്താറുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളാണ്. ഇത്തരം അപകടകാരിയായ അക്ഷമയിൽനിന്നു രക്ഷനേടാൻ ആത്മീയഗുരുവിന്റെ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ഉപദേശങ്ങൾ സഹായകമാകും. ആത്മാവ് എവിടെവരെ പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഇനിയും എങ്ങിനെ പുരോഗമിയ്ക്കേണ്ടതെന്നും എന്തിനേച്ചേരണമെന്നും നിർദ്ദേശിച്ചുപ്രദേശിക്കാൻ ആത്മീയഗുരുവിനു സാധിക്കും.

സിന്റെ പ്രസിഡൻറു സ്ഥാനത്തു ഡാക്ടർ സി. റി. ഇപ്പൻ എം. ഏ. പി. എച്ച്. ഡി. തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു സഭയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവും സാമുദായികവുമായ സരണികളിൽ അഭിജ്ഞനായ ഡാക്ടർ സി. റി. ഇപ്പനിൽ കോൺഗ്രസ് അതിന്റെ നേതൃത്വം സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഏറ്റവും ബുദ്ധിപൂർവ്വം സമാനസ്ഥിതവുമായിരിക്കുന്നു എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനു ഞങ്ങൾക്കു സന്തോഷമുണ്ട്. സാമുദായിക മണ്ഡലങ്ങളിലും രാഷ്ട്രീയ മണ്ഡലങ്ങളിലും വർഗ്ഗീയത തലയയർത്തിവരുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ കേവലം വർഗ്ഗീയ വാദികളായിത്തീരാതെ യും എന്നാൽ തങ്ങളുടെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിച്ചും മുമ്പോട്ടു പോകേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്. ഡാക്ടർ സി. റി. ഇപ്പന്റെ സമർത്ഥമായ നേതൃത്വം ഈ - അനുസരണത്തിൽ കോൺഗ്രസിനു പ്രത്യേകം പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മായ പദവിയിലേക്കു കതികൊള്ളാൻ വൈദ്യനാ ആത്മാവിനെ അതു കടിഞ്ഞാണിട്ടു പിടിച്ചു, ആ പദവിയിലേക്കു അതു ആത്മാവിനെ സാവധാനമെത്തിക്കുന്നു. ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ ഉത്കൃഷ്ടപദവിയിലെത്തിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ ഏതൊരാൾക്കും അയ്യോമോ നിരാശയോ നേരിടാവുന്നതാണ്ല്ലോ. “ദൈവത്താൽ വിളിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ദൈവികവരപ്രസാദങ്ങളുടെ രഹസ്യങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന അത്യുത്തമവും അഹങ്കാരവും” പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തെ സാധാരണയായി തടസ്സപ്പെടുത്താറുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളാണ്. ഇത്തരം അപകടകാരിയായ അക്ഷമയിൽനിന്നു രക്ഷനേടാൻ ആത്മീയഗുരുവിന്റെ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ഉപദേശങ്ങൾ സഹായകമാകും. ആത്മാവ് എവിടെവരെ പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഇനിയും എങ്ങിനെ പുരോഗമിയ്ക്കേണ്ടതെന്നും എന്തിനേച്ചേരണമെന്നും നിർദ്ദേശിച്ചുപ്രദേശിക്കാൻ ആത്മീയഗുരുവിനു സാധിക്കും.

ആത്മീയപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുവശ്യമായ, സഹായകമായ, അന്തരീക്ഷമൊരുക്കേണ്ടതെങ്ങിനെയെന്നു നാം ഇതിനകം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. പ്രതീക്ഷത്തിൽ ആത്മീയ പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നത് അത്ര ശ്രദ്ധാർഹമാണെന്നു തോന്നുകയില്ല. “ദൈവപുത്രൻ കർത്താവായ യേശുവെ പാപിയായ എന്റെമേൽ കരുണയുണ്ടാകണമെ”, എന്ന് അനേകായിരം പ്രാവശ്യം ജപിക്കുകയെ വേണ്ട. ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ ലക്ഷ്യംതന്നെയാണു സാധാരണ മനുഷ്യനെ കബളിപ്പിക്കാനിടയാക്കുന്നത്. അനുഭവസമ്പന്നനും സാധുശീലനുമായ ഒരു തീർത്ഥാടകൻ ഈ പ്രാർത്ഥന കൂടെക്കൂടെ ചൊല്ലി സാരമായി പുരോഗമിക്കാൻ സാധിച്ചെന്നുവരും എന്നാൽ, അധികമാളുകൾക്കും അതിൽ വൈരസ്യവും നിരുന്മേഷവും ജനിക്കാനാണിടയുള്ളതു്. പ്രയോജനഹീനവും മിഷിച്ചിലുണ്ടാക്കു

വാർത്തകളും കുറിപ്പുകളും.

മുളക്കുളം കമ്മേൽ കുന്ന പള്ളിക്കേസ്.

ഹൈക്കോടതിയിൽ കാരോലിക്കാ കക്ഷി ക്ഷണകൂലമായ വിധി.
(ഒ. ലേ.)

മുളക്കുളം, 4-8-1950.

പ്രസ്തുത പള്ളിയുൾപ്പെടെയുള്ള കണ്ടനാട്ട് ഭരണ സന ഇടവകയുടെ ഒരു യോഗത്തിൽ വെച്ച് 1118 കന്നി 26-ാം നമ്പ. കാരോലിക്കാ ബാവര തിരു

നാനുമായ ഈ ആവർത്തനത്തിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറാനായിരിക്കും മനസ്സിന്റെ ശ്രമം.

ഏതായാലും മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ യാത്രാവിധിയായ ആവർത്തനത്താൽ ഒരു വഴക്കം (പ്രതിവു) ഉണ്ടാക്കണമെന്നുള്ളതല്ല പ്രാർത്ഥന കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. നേരെ മറിച്ചാണ്; യേശുവിനോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രണതാക്കളെല്ലാവരുംതന്നെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഒരു പദ്ധതികരമായതായും യാത്രാവിധിയായതായും എതിർക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. സന്യാസപ്രാർത്ഥനയിൽ കടന്നുകൂടുന്ന അപകടങ്ങളാണിവരണ്ടും, ആത്മീയ പ്രാർത്ഥനയുടെ എണ്ണത്തിന് നൽകുന്ന പ്രാധാന്യം, തപശ്ചക്രങ്ങളുടെയും വിരക്തജീവിതത്തിന്റെയും ബാഹ്യവടങ്ങളുടെയും കല്പിക്കുന്ന പ്രാധാന്യംപോലെ ആത്മപ്രശംസാപരവും പ്രീശതലവുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ജപങ്ങൾ എത്തിച്ചും ധാരാളം ഗീതങ്ങൾ ആചരിച്ചും, അങ്ങനെ എണ്ണത്തിന്മേൽ തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തെ ഘടിപ്പിച്ച് ആത്മസംതൃപ്തിയടയുന്നവർ, പ്രാർത്ഥനയുടെ ഗണത്തിനല്ല ഗുണത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടത്. “നിങ്ങൾ എത്ര പ്രാർത്ഥനകൾ ജപിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു പോകട്ടെ; എന്നാൽ, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾ ഏതെത്തിൽനിന്നും അനർത്ഥമായി പ്രവഹിക്കുന്നു; ഗണത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ വ്യഥാ ചിന്തിക്കാതിരിക്കുക” എന്ന താപസനായ തിയോഫാനസ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

(തുടരും)

മേനിയെ മാർ തീമോത്തിയോസുതിരുമേനി സ്വീകരിക്കുകയും അന്നുമുതൽ ടി പള്ളി-ഈ നിലയിൽ തുടർവരികയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. എന്നാൽ സമുദായക്കേസിൽ ഹൈക്കോടതി വിധി പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിക്കുന്നകൂലമായി വന്നപ്പോൾ ഈ പള്ളിയിലെ ഏക പട്ടക്കാരനും വികാരിയുമായിരുന്ന പുവത്തുങ്കൽ ബ. തോമസ് കത്തനാരവർകളുടെ ചില പുറുവീരോധികൾ മാർ അതനോസോസ് തിരുമേനിയും ആ കക്ഷിയിലെ ചില പ്രമുഖ വ്യക്തികളുമായി അലോചിച്ചു കൂട്ടിയിട്ടും കളവുമായ ചില രേഖകൾ ചമച്ച് ഒരു കേസ് വികാരിയച്ചൻ മുതൽപേരെ പ്രതികളാക്കി വൈക്കം മുൻസിപ്പൽ കോർട്ടിൽ 122 കംഭം 30-ാം നമ്പ. ഷോഡിപ്പിച്ചു. അന്യായത്തിൽ ബ. അച്ചന്റെ ഗൗരവതരങ്ങളായ കുറ്റങ്ങൾക്കായി (പ.കാരോലിക്കാബാവരതിരുമേനിയെ സ്വീകരിച്ചതും ആ നിലയിൽ തുടരുന്നതുമാണ് കുറ്റങ്ങൾ) അദ്ദേഹത്തെ ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി മുടക്കിയെന്നും, പകരം 11-ാം 12-ാം പ്രതികളായ രണ്ടു പട്ടക്കാരെ നിയമിക്കുകയും അവർ അതനുസരിച്ച് കർമ്മങ്ങൾ പള്ളിയിൽ നടത്തി വരുന്നു എന്നും, ആ കർമ്മങ്ങൾക്ക് പ്രതികൾ തടസ്സമുണ്ടാക്കുവാനിരിക്കുന്നതായും പ്രതികളുടെ ഈ ഉദ്ദേശത്തെ ഒരു നിരോധനയുത്തരവുമൂലം തടയണമെന്നും മറുപടിയായിരുന്നു.

അന്യായത്തിലെ ഈ ഉറപ്പായ പ്രസ്താവനകൾക്കു നേരെ വിപരീതമായി ഇവരാരും പള്ളിയിൽ ഒരാൾ ദിവസംപോലും പ്രവേശിക്കുകയോ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും പള്ളിയും സ്വത്തുക്കളും പ്രതികളുടെ കൈവശമാണെന്നും വാദിയെ തന്നെ വിസ്മരിച്ചപ്പോൾ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അപക്ഷപ്രകാരം മുൻസിപ്പൽ അവർകൾ, പ്രതികൾ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുകയോ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുകയോ ചെയ്യരുതെന്നും, 11-ാം 12-ാം പ്രതികൾ നടത്തുന്ന കർമ്മങ്ങൾക്കു തടസ്സമുണ്ടാക്കരുതെന്നും ഒരു നിരോധനയുത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഇതിന്മേലുള്ള അപ്പീലിൽ ജില്ലാക്കോടതി അപ്പീലനുവദിച്ചു. ഇഞ്ചക്ഷൻ ഹർജി ചിലവു സഹിതം തള്ളിയും വിധി പ്രസ്താവിച്ചു. ജില്ലാക്കോടതി വിധിയിൽ, ഈ കേസിന്റെ നാനാവശങ്ങളെപ്പറ്റിയും വിചിന്തനം ചെയ്തതിൽ കീഴ്ക്കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുവാൻ താൻ അശക്തനായിട്ടുവരികുന്നതായും, ഈ കേസ് യാക്കോബായ സുറിയാനി സമുദായം ഒരു

തലമുറക്കുമേലായി കടുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന വ്യവഹാര ചങ്ങലയിലെ ഒരു കണ്ണിമാത്രമാണെന്നും, ഇവിടെ അത് ഇഞ്ചക്ഷൻ ഫർജിയുടെ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കയാണെന്നും, അന്യായത്തിൽ കാണുന്നപ്രകാരം അത് ഈ പള്ളിയിലെ വികാരിയേയോ കപ്പുരേയോ അല്ല, മാർ തീമോത്തിയോസു തിരുമേനിയെ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ളതാണെന്നും, അന്യായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം തീമോത്തിയോസു തിരുമേനിയെ മുടക്കിയതായി പറയുന്ന എ. അക്കത്തിന്മേലാണെന്നും, 1118-ൽ എ. അക്ക തീയതി മുതൽ നാലു വർഷങ്ങളിലധികം കാലം വാദികളുൾപ്പെടെയുള്ള ഇടവകാംഗങ്ങൾ മുഴുവനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽനിന്നിരുന്നതായി അനിഷേധ്യമായ തെളിവുണ്ടെന്നും, ഫാജരാക്കിയിടത്തോളം പ്രമാണങ്ങൾകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ മുടക്കിയതായി വിശ്വസിക്കുവാൻ ന്യായമില്ലെന്നും, അദ്ദേഹത്തെ ടക്കിയിരുന്നാൽ തന്നെയും അദ്ദേഹം കക്ഷിയല്ലാത്ത ഈ കേസിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിരകാല പരിരക്ഷിതമായ അധികാരത്തിന് അദ്ദേഹമറിയാതെ മാറ്റം സംഭവിക്കാവുന്ന ഒരു ഉത്തരവു പാസാക്കുന്നതു കേവലം മയ്യാഭയപ്പെന്നും, അധികാരത്തിനുള്ള വട വലി ഈ സഭയിൽ ആര ഭദ്രശക്തർക്കുതന്നെയുള്ളതായി കാണാമെന്നും, കത്തോലിക്കോസു കക്ഷിയും പാത്രിയർക്കീസു കക്ഷിയും തമ്മിൽ പാത്രിയർക്കീസിന് മലങ്കര സഭമേലുള്ള ലൗകികാധികാരങ്ങളെപ്പറ്റിയല്ലാതെ വിശ്വാസത്തിലോ ആചാരോപദേശങ്ങളിലോ ലവലേശം വ്യത്യാസമില്ലെന്നും, തീമോത്തിയോസു മെത്രാപ്പാലിത്തായുടെമേൽ ന്യായമായ ഒരു മുടക്കുണ്ടെന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നതുവരെ അദ്ദേഹത്തിന് പഴയ നിലയിൽ തുടരാനാർഹതയുണ്ടെന്നും, അതിനാൽ മാർ അത്താനാസ്യോസിന് ഈ ഇടവകയിന്മേലധികാരമാണെന്നുള്ള വാദം ദർബലമാണെന്നും, തന്മൂലം ഒന്നാം പ്രതിയുടെ മുടക്കം മാറ്റം സംശയാസ്പദമാകയാൽ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും, ഈ കേസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, മാർ യൂലിയോസ് എന്നിവരുടെ പ്രേരണയിൽ ഇടവകക്കാരായ വാദികളെ വശപ്പെടുത്തി വിവാദപള്ളിയിൽനിന്നും സൂത്രത്തിൽ മാർ തീമോത്തിയോസു തിരുമേ

നിയെ അദ്ദേഹം അറിയാതെ പുറത്തള്ളിക്കൊണ്ട് പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയുടെ അധികാരം ചെലുത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു ഗുഹതന്ത്രപ്രയോഗമാണെന്നും, അതിനെ പരീക്ഷാത്മകം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഈ ഫർജി അനുവദിക്കുന്നതായാൽ ആത്മീയ ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുന്ന ഒരാളെ മാറ്റുന്നതിൽമാത്രം അതവസാനിക്കയില്ലെന്നും, അത് ദുരവ്യാപകങ്ങളായ ഭവിഷ്യത് ഫലങ്ങളെ ഉത്ഭവിപ്പിച്ചുക്കുമെന്നും, പള്ളിയുടെ ആത്മീയ ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ നിശ്ചയമായും ഒരു സ്കന്ദനാവസ്ഥയെ ഉളവാക്കുന്നതാണെന്നും വാദികൾ പരിരക്ഷിക്കണമെന്നുപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന അവരുടെ മന:സാക്ഷികോടതി വിധികളോടു് അനുരൂപമായി മാറ്റുന്നതാണെന്നു കാണുന്നതിനാൽ അത്ര നിർമ്മലമോ ബഹുമാനാർഹമോ അല്ലെന്നും സമുദായക്കേസിന്റെ ഫൈക്കോടതി വിധി റിവ്യൂ ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ കാരണമുണ്ടെങ്കിൽ ബോധിപ്പിക്കുന്നതിനു നോട്ടീസ് നൽകിയിരിക്കയാൽ ആ വിധിയുടെ പ്രാബല്യം കുറയെങ്കിലും നശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, കൊച്ചിയിലേയും മദ്രാസിലേയും ഫൈക്കോടതികൾ കത്തോലിക്കാ കക്ഷിയുടെ നിലയാണു ശരിയായതെന്നു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതും സ്ഥിരമായിട്ടാണെന്നും മാറ്റം സിവിൽസ്റ്റം പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു.

ഇതിന്മേൽ വാദികൾ ഫൈക്കോർട്ടിൽ റിവ്യൂ ബോധിപ്പിക്കുകയും റിവ്യൂ ഫർജി വാദം കേട്ടശേഷം 21-7-50-ൽ ഇഞ്ചക്ഷൻ ഫർജി തള്ളുന്നതിൽ ജില്ലാക്കോടതിയോടു് പരിപൂർണ്ണമായി യോജിച്ചുകൊണ്ടു ചിലവുസഫിതം റിവ്യൂഫർജി തള്ളുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ടി ഉത്തരവിൽ, തൽക്കാല ഇഞ്ചക്ഷൻ ഫർജി തീരുമാനിക്കുന്നതിൽ ശ്രമിക്കേണ്ടതായ അതിപ്രധാന വിഷയങ്ങളിൽ അസത്യമായ കേസായിട്ടാണ് വാദികൾ കോടതിയിൽ വന്നിരിക്കുന്നതെന്നും അന്യായത്തിന് വിപരീതമായി വാദിതന്നെ ഇപ്രകാരം സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഈ നിലയ്ക്കു ഒന്നാം പ്രതി തന്റെ കൈവശത്തിലും ഭരണത്തിലുമിരിക്കുന്ന പള്ളിയിൽ ചുമതലപ്രകാരമുള്ള കൃത്യങ്ങൾ നിർവ

(ശേഷം 2-ാം പേജിൽ)

ഘോഷയാത്രയും അനുമോദനവും.

കഴിഞ്ഞ ജൂൺ 25-ാം തീയതി പഴയ സിമ്മനാരിയിൽ എത്തി വി. കാതോലിക്കാ ബാവാ തിരുമേനിയിൽനിന്നു പട്ടമേററ കുറുപ്പും പടി ചിറയ്ക്കൽ മി. സി. പി. വറഗീസ് ശെമ്മാശൻ കുറുപ്പും പടിയിൽവെച്ചു ഗംഭീരമായ ഒരു സ്വീകരണം നൽകപ്പെട്ടു. കുറുപ്പും പടിയിൽനിന്നും ആറുപറ പാറ സെൻറ് മേരീസ് സണ്ട്രസ്കൂൾവരെ ബാൻറുമേളയോടുകൂടി ബ. ശെമ്മാശനെ എതിരേൽക്കയും തുടർന്നു പ്രസ്തുത സണ്ട്രസ്കൂൾ മാളിൽവെച്ചു റവ. ഫാ. കെ. പി. പരലൂസ് ബി.ഡി-യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു അനുമോദനയോഗം നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ദിവ്യശ്രീ മാറാശ്ശേരിൽ ഇട്ടിരാമല്ലാൻ, മി. ഇ. കെ. വർക്കി എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. മല്ലാനച്ചന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ സഭാസമാധാനത്തിനു യഥാർത്ഥകാരനാണെ ആശ്രയിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചും സവസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുകയുണ്ടായി. അനന്തരം ദിവ്യശ്രീ സി. പി. വറഗീസ് ശെമ്മാശൻ മറുപടി പ്രസംഗം നടത്തി. ഉപസംഹാരം, കൃതജ്ഞതാപ്രകടനം, കാതോലിക്കാ മംഗളം എന്നിവയ്ക്കുശേഷം യോഗം സമംഗളം പൂർവ്വസാനിച്ചു. ഘോഷയാത്രയിലും പൊതുയോഗത്തിലും ഏകദേശം അയ്യായിരത്തോളം പേർ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ബ. ശെമ്മാശന്റെ ഭവനത്തിൽവെച്ചു കേരമായ ഒരു കാപ്പി സൽക്കാരവും നടത്തപ്പെട്ടു.

വാർഷികസമ്മേളനം.

21-10-125

കൈപ്പട്ടർ സെൻറ് ജോജ്ജ് മെമ്മോറിയൽ ബാലസമാജത്തിന്റെയും മത്തമറിയം ബാലികാസമാജത്തിന്റെയും ഏകോപിച്ചുള്ള 34-ാമതു വാർഷികസമ്മേളനം ഈമാസം 21-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച 3 മണിക്ക ശ്രീ കെ. എൻ. വാക്കോ അവർകൾ ബി.ഏ.ബി.എൽന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സ്ഥലം ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിപ്പള്ളിയിൽവെച്ചു നടത്തപ്പെട്ടു. പ്രാർത്ഥന, സ്വാഗതഗാനം മി. കെ. ജെ. ഡാനി

യേലിന്റെ സ്വാഗതപ്രസംഗം ഇവയ്ക്കുശേഷം അദ്ധ്യക്ഷന്റെ ഉപക്രമപ്രസംഗം നടന്നു. അനന്തരം ജനറൽ സെക്രട്ടറി മി. സി. കെ. കോശി റിപ്പോർട്ട് വായിച്ചു. റവ. ഡീക്കൻ കെ. ജി. ജോജ്ജ്, സി. പി. ചാണ്ടി വെണ്ണിക്കുളം എന്നിവരുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തപ്പെട്ടു. പ്രസംഗമത്സരത്തിൽ സമ്മാനാർഹരായ മിസ് റിബക്ക ജോജ്ജ്, മി. റി. ജി. ജോർജ്ജ് മി. ഫിലിപ്പ് കെ. ജോൺ എന്നിവർക്ക് അദ്ധ്യക്ഷൻ സമ്മാനങ്ങൾ നൽകി. ഉപസംഹാരപ്രസംഗം മി. റി. ജി. ജോർജ്ജിന്റെ കൃതജ്ഞതാപ്രകടനം, പ്രാർത്ഥന എന്നിവയ്ക്കുശേഷം യോഗം സമംഗളം പൂർവ്വസാനിച്ചു.

സണ്ട്രസ്കൂൾ വാർഷികം

പഴയസിമ്മനാരി കാതോലിക്കേറു സണ്ട്രസ്കൂളിന്റെ 10-ാമതു വാർഷികസമ്മേളനം ജൂലൈ 9-ാം തീയതി 2 മണിക്ക നി. വ. ദി. ശ്രീ മാർ തിരോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ മഹനീയാദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. സമ്മേളനത്തിനു മുമ്പായിത്തന്നെ നട്ടശേരി സണ്ട്രസ്കൂൾ കുട്ടികളും അദ്ധ്യാപകന്മാരും പഴയസിമ്മനാരിയിൽ വന്നുചേരുകയും കാതോലിക്കേറു സണ്ട്രസ്കൂൾ ഫെഡ് മാസ്റ്റർ അവർകൾ അവരെ യഥോചിതം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

2-30-നു ചിററിങ്ങ് ആരംഭിച്ചു. റവ. ഡീക്കൻ മാത്യു പി. കോശിയുടെ സ്വാഗതപ്രസംഗാനന്തരം അദ്ധ്യക്ഷൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഉപക്രമപ്രസംഗം ചെയ്തു അനന്തരം റവ. ഡീക്കൻ എം. മാത്യു റിപ്പോർട്ട് വായിച്ചു. സമർപ്പിച്ചു. റവ. ഡീക്കൻ സി. ഏ. ജോൺ, മി. സി. യു. മാത്യു ബി.ഏ.എന്നിവർ സുദീർഘമായി പ്രസംഗിച്ചു. കാതോലിക്കേറു സണ്ട്രസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികളായ അലക്സാണ്ടർ പി. ലിപ്പോസ്, റി. വി. ജോസഫ്, റി. സി. ബേവി എന്നിവർ യഥാക്രമം മലയാളത്തിലും സുറിയാനിയിലും തമിഴിലും ഓരോ ലഘുപ്രസംഗം ചെയ്തു. നട്ടാശേരി സണ്ട്രസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിനികൾ ചേർന്നുള്ള ഗായകസംഘത്തിന്റെ ഗാനാലാപങ്ങളും നൃത്തകലാപ്രകട

The Malankara Sabha.

License No. 475 dated 11 th April 1946 -- Reg. No- T- 61

വാജ്ഞാപനം

വരിസംഖ്യ മുൻകൂർ ഒരാണ്ടത്തേക്കു്	3	0	0
ആറുമാസത്തേക്കു്	1	8	0
തപാൽ	3	8	0
റെറപ്രതി	0	4	0

വരിസംഖ്യ, മാനേജർ "മലങ്കര സഭാമാസിക"—സുറിയാനി സിമ്മനാരി—കോട്ടയം എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയക്കേണ്ടതാണ്.

സമുദായാംഗങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുന്ന വാർത്തകളും, ചെറുകഥകളും, കവിതകളും, നാട്യയുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ, കുടുംബജീവിതം, സ്രീസമാജങ്ങൾ, യുവജനസമാജങ്ങൾ, സ്ത്രീസമൂഹ പ്രവർത്തനം ഇവയെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഉത്തമലേഖനങ്ങളും ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ലേഖനങ്ങൾ തലേമാസം 25-ാംതീയതിക്കകം കിട്ടത്തക്കവിധത്തിൽ "പത്രാധിപർ, മലങ്കരസഭാമാസിക സുറിയാനിസിമ്മനാരി-കോട്ടയം" എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയക്കേണ്ടതാണ്.

സഭാമാസികയുടെ പ്രചരണാർത്ഥം ഓരോ ഇടവകയിലും വിശ്വസ്തനായ ഏജൻറുമാരെ ആവശ്യമുണ്ട്. ശരിയായ കമ്മീഷൻ കൊടുക്കുന്നതാണ്. ഏജൻസി വ്യവസ്ഥകൾക്കു മാസിക മാനേജരോടു് ആവശ്യപ്പെടുക.

നവം ഉണ്ടായിരുന്നു. സമ്മാനഭാനം, ഉപസംഹാരപ്രസംഗം എന്നിവയ്ക്കുശേഷം റവ: ഡീക്കൻ സി സി മാത്യു കൃതജ്ഞതാപ്രകടനം നടത്തി. കാതോലിക്കാമംഗളം, പ്രാർത്ഥന, ആശീർവാദം എന്നിവയോടുകൂടിയോഗം സമംഗളം പൂർവ്വസാനിച്ചു. മീറിംഗിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന എല്ലാവർക്കും സിമ്മനാരിയിൽനിന്നും കേമമായ പായസസൽക്കാരം നടത്തുകയുണ്ടായി.

ചേപ്പാട്ട്

ചേപ്പാട്ട് ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി പള്ളിയും തിരുവനന്തപുരം ആർച്ചുബിഷപ്പ് മാർ ഇരവാന്റിയേസും തമ്മിൽ സ്ഥലം വി. എം. ഡി. ഇംഗ്ലീഷ് മിഡിൽസ്കൂൾ സംബന്ധിച്ച ദീർഘകാലമായി നടന്നുവന്ന കേസ് സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോൺഗ്രസ് ജനറൽ സെക്രട്ടറി മി. ജോർജ്ജ് വള്ളക്കാലിൽ ബി. എ. ബി. എൽ-ന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ കോടതിയിൽ ഉഭയസമ്മതം കൊടുത്തു രാജിപ്പെടുത്തിർന്നിരിക്കുന്നു. സ്കൂൾ ഭരണത്തിന് ഇടവ

കയിൽനിന്നും ഒരു കമ്മറ്റിയെ നിയമിക്കയും കമ്മറ്റി പ്രസിഡണ്ടും സ്കൂൾ മാനേജറുമായി പള്ളിവികാരി റവ. ഫാർ ഐ. ഡാനിയേൽ ഡി ഡി, എഫ് പി എച്ച് എസ് അവർകളെ തെരഞ്ഞെടുക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

യുവജനസമാജം.

കററാനം ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി പള്ളി ഇടവകയിലെ യുവജനങ്ങളുടെ നിരന്തരപരിശ്രമഫലമായി ഇപ്പോൾ "സെൻറ് സ്റ്റീഫൻസ്" "യുവജനസമാജം" എന്ന പേരിൽ ഒരു യുവജനസമൂഹം രൂപീകൃതമായിരിക്കുന്നു. തന്നാണ്ടത്തെ പ്രവർത്തനസമിതിയിലേക്കു 8 അംഗങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു കമ്മറ്റിയേയും പ്രസിഡണ്ടായി ഇടവക വികാരി റവ. ഫാർ എം. സി. തോമസ് അവർകളെയും, വൈസ് പ്രസിഡണ്ടായി ശ്രീ ഇ. ജെ. ജോർജ്ജ് ബി. ഏ-യേയും വജാർജിയായി ശ്രീ കെ. കെ. ജോർജ്ജിനെയും സെക്രട്ടറിയായി വർഗ്ഗീസ് മാണിപ്പുറമ്പിയേയും തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു.